Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036 УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XC Ч. 228. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 1-го ГРУДНЯ 1983 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, DECEMBER 1, 1983 No. 228. VOL. XC.

НА СОЮЗІВЦІ ВІДБУЛАСЯ XXII ОРЛИКІЯДА

Союзівка (М. Курчак). — Кінець другого тижня листопада — субота, 12-го і неділя, 13-го — проходив на Союзівці під кличем: „Україна і світ". Клич цей був темою XXII пластової Орликіяди, інтелектуального, мистецького змагу пластового юнацтва, що цим разом з'їхалося в рекордовому числі, під проводом своїх виховників, на цю незрівняну оселю УНСоюзу, заповняючи всі її приміщення до останнього можливого місця.

В цьорорічній Орликіяді взяли участь 14 пластових станиць з усіх 16 зголошених. Юнацтво в числі 254, юнаків — 123 і юначок — 131, змагалися в 29 загонах — 13 хлоп'ячих і 16 дівочих.

Всіх зареєстрованих пластунів на Орликіяді було 337, в тому 16 Орликівців. Реєстрацію проводили пл. сен. М. Адрейко і Д. Хухра, Орл.

Крайовий Пластовий Провід репрезентували: голова Крайової Пластової Старшини пл. сен. Евстахія Гойдиш та голова Крайової Пластової Ради пл. сен. Ігор Сохан, які після відкриття Орликіяди курінним Орликівців пл. сен. Миколою Курчаком, та молитви, що її провів капелян о. д-р Богдан Волошин — виголосили короткі привіти та слово до юнацтва. Виховний сектор КПСтаршини заступали: крайова командантка пластунок пл. сен. Ірина Куровицька і крайовий командант пластунів пл. сен. Юрій Тарасюк.

Комендантом Орликіяди був ст. пл. Богдан Курчак, Орл., бунчужний, ст. пл. Марко Лисняк, Орл., а писарем ст. пл. Даруся Пришляк, Чорн. Хв. Головним суддею був пл. сен. Володимир Шуст, а його заступником пл. сен. Дарія Хухра, Орл. Капеляном Орликіяди був пл. сен. о. д-р Б. Волошин, парох Кергонксону, в заступстві перешкодженого курінного капеляна, Орликівця, о. Ярослава Шуста. Функція лікаря Орликіяди й медичної опіки спочивала в руках д-ра Олега Волянського, Дуб. К. Зв'язковим між курінною старшиною і командою Орликіяди був пл. сен. Богдан Копистянський.

Темою XXII Орликіяди, як вже було згадано, була тема: „Україна і Світ", що було наче продовженням теми минулорічної Орликіяди: „Україна — земля твоїх батьків".

Дводенною програмою змагань проводили: ст. пл. Б. Курчак, Петро Щерба, Ю.Захарія — всі Орликівці та ст. пл. Таня Оберишин, Спарт.

Суддейську лаву творили: пл. сен. Василь Оріховський, Орл., пл. сен. Таня Паш, Орл., пл. сен. Юрій Катречко, Орл., ст. пл. Д. Пришляк, Чорн. Хв., ст., пл. М. Лисняк, Орл., та Ярема Бачинський, Пласт-Прият.

Серед юнаків перше місце здобув 15 курінь ім. І. Чмоли, Торонто; друге — самостійний гурток „Кобзарі", Олбані, Ню Йорк; третє — 33 курінь ім. С. Петлюри, Ню Гейвен, Конн.

Серед юначок перше місце здобув 4-ий курінь ім. О. Басараб, Філядельфія, Па.; друге — 28-ий курінь ім. Княгині Ольги, Клівленд, Огайо; третє — 4-ий курінь ім. Л. Українки, Торонто.

Вирізнення за найкращу відповідь в панелях здобув 28-ий курінь ім. Княгині Ольги з Клівленду. Вирізнення за найкращу мистецьку точку здобув 15-ий курінь ім І. Чмоли з Торонто.

Експонати пластової самодіяльности оцінювала Комісія в складі: інж. Ярослав Січинський, голова, пл. сен. Оля Равлюк, Орл., інж. Адріян Сольчаник, члени.

Перше місце здобув 18-ий курінь ім. Олени Пчілки з Ню Йорку, друге — 20-ий курінь ім. Марти Борецької з Нюарку, третє — 4-ий курінь ім. Лесі Українки з Торонто, Канада.

Гетьманичем XXII Орликіяди вибрано пл. скоба Ярка Кульчицького, 1—ий курінь ім. Ф. Черника, Філядельфія. Його заступником вибрано пл. скоба Марка Якубовича, самодіяльний гурток в Олбані.

Гетьманівною вибрано пл. розв. Христю Стеранку, 44-ий курінь, ім. Окс. Джеджори в Нюарку. Її заступницею вибрано Татяну Коропецьку, 50-ий курінь ім. Оксани Лятуринської, Вашінгтон.

Комісія вибору гетьманича і гетьманівни працювала під проводом пл. сен. Марусі Січинської. До Комісії належали пл. сен. Володимир Кух, Орл., пл., сен. Ірина Сольчаник, Орл., пл. сен. Б. Копистянський, Орл., ст. пл. Роман Пиндус, „Червона Калина", пл. сен. М. Андрейко, Орл., пл. сен. Віра Слободян - Попель, „Чортополохи".

Після вичерпання програми змагань в суботу та після вечері відбулась спільна відправа-зустріч пластового проводу, виховників та опікунів з курінною старшиною і командою Орликіяди для обговорення різних справ щодо підготови та самого переведення Орликіяд, а для юнацтва відбулась приємна товариська вечірка під проводом старших пластунів-Орликівців.

В неділю вранці о. д-р Б. Волошин відправив для всіх учасників Службу Божу з відповідною проповіддю.

Після вичерпання програми змагу другого дня відбулась церемонія введення в їх уряд нововибраних Гетьманича й Гетьманівни та роздача нагород і відзначень.

В залі „Веселки", де відбувався змаг, на сцені, прибраній портретом Григора Орлика й емблемою Орликівців, горів ввесь час вогонь спогаду в пам'ять курінного св. п. Андроніка Копистянського, що за його довгорічної каденції зродилась ідея Орликіяд.

Закінчено працю над „Літописом українського життя в Канаді"

Оттава (ОУПС-УІБ). — Започаткований у 1961 році „Літопис українського життя в Канаді" Ольги Войценко появлявся окремими томами в роках 1961-82 в Канаді. Як відомо, досі вийшло шість томів цієї джерельної праці з історії українців Канади, що охоплювали роки 1874-1959.

Новий, сьомий том, що появиться заходами Канадського Інституту Українських Студій у Едмонтоні в 1984 році, охоплюватиме роки 1960-69 і міститиме, крім хронології, цитати важливіших текстів - джерел, вступ і індекси: особовий, географічний та річевий.

Ця „настільна книга українсько-канадської історіографії" має велике значення для дослідів історії політично-економічного, культурно-наукового, церковно-релігійного й громадського життя в Канаді.

ВИСТАВКА ТВОРІВ Г. МАЗЕПИ

Ню Йорк. — Український Інститут Америки, при 2 Схід 79-та вулиця (ріг 5-ої авеню), запрошує українське громадянство на відкриття ретроспективної виставки творів Галини Мазепи. Відкриття виставки, яка триватиме до 18-го грудня включно і яку можна оглядати щоденно від 2-7-ої вечора, відбудеться в неділю, 4-го грудня ц.р., о год. 6-ій вечора в залях Інституту. На відкриття прибуде з Венесуелі сама мисткиня.

ПОЛК. М. КРАВЦІВ ДОПОВІДАВ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Полк. Микола Кравців (зліва) з інж. Романом Андрейчиком.

Філядельфія. (Я. Татомир). — Заходами Українського Освітньо-Культурного Центру філядельфійська громада мала нагоду 20-го листопада зустрітися з полковником і, як відомо вже, вкоротці генералом Миколою „Гоком" Кравцевим. Полк. Кравців отримав вже офіційне повідомлення про те, що він є вибраний для підвищення до ранги генерала. Формальність надання ступня генерала слідує звичайно один до кілька місяців після такого повідомлення.

Цю зустріч відкрив голова УОКЦентру д-р Олександер Черник і привітав полк. Кравцева, як колишнього мешканця Філядельфії і як колишнього визначного пластуна.

Після цього інж. Роман Андрейчик, полковник резерви американської армії, розказав про військову кар'єру М. Кравцева. При цій нагоді слід згадати, що інж. Андрейчик кінчає тепер найвищу американську військову школу, Ю.С.Вор коледж, школу що її після вишколу у військовій академії Вест Пойнту та після закінчення Ю.С. Нейві Команд енд Дженерал Стеф коледж, закінчив теж полк. Кравців.

Інж. Андрейчик розказав коротко про військову службу М. Кравцева у Західній Німеччині та у В'єтнамі, про те, що у 1970 роках полк. Кравців був одним з представників американської армії на Близькому Сході у переговорах між Сирією й Ізраїлем, що він був у Німеччині спершу комендантом I-го ескадрону, II-го полку панцирної кавалерії і пізніше комендантом I-ої бригади III-ої панцерної дивізії, де командував кількома танковими куренями. Вміжчасі полк. Кравців був екзекутивним старшиною заступника начальника штабу для плянування й операцій американської армії і сьогодні він є військовим асистентом заступника секретаря оборони.

Інж. Андрейчик згадав теж про чисельні відзначення, що їх отримав полк. Кравців, між ними, пропускаючи менші відзначення, три „Срібні звізди", три медалі „Легіону заслуги", „Хрест заслуги" та три „Бронзові звізди".

Учасники зустрічі, які у числі біля 500 осіб, вщерть виповнили залю, зустріли полк. Кравцева гучними оплесками.

Полк. Кравців говорив про справи зв'язані із забезпеченням миру та з обороною країни. Свою цікаву доповідь прелеґент ілюстрував мапами та діяграмами.

В оборону країни входить не тільки спроможність американських збройних сил відперти будь-яку агресію, але теж забезпечити закордонні джерела стратегічних сирівців і забезпечити шляхи, зокрема морські, довозу тих сирівців. Наприклад, велике стратегічне значення Ґренади саме в тому, що вона лежить у районі важливих морських шляхів.

Американська армія (йде тут про т. зв. „конвенційні" наземні сили) є, сказав полк. Кравців, чисельно менша як, наприклад, совєтська армія, але має технічну перевагу у деяких родах зброї. Він дав теж високу оцінку людському матеріялові теперішньої американської армії. Сьогодні майже кожний американський вояк має закінчену середню школу і його вишкіл та бойова мораль є високі. Цей стан армії був багато гірший у час в'єтнамської війни.

Зацікавлення доповіддю було велике. Слухачі часто переривали доповідь оплесками, а після доповіді було багато речевих запитів, зокрема від ветеранів різних українських армій.

Після зустрічі була перекуска, що її приготовили членки УОКЦентру під проводом програмової референтки Віри Андрейчик та імпрезової референтки Дарії Федик.

Проголошено стипендію для студентів журналістики

Трентон, Н. Дж. — Як уже інформовано, вдова по св. п. ред. Дмитрові Кузикові, головному редакторові „Нашого Голосу", Дарія Кузик, проголосила стипендію для молодих українців на студії журналістики в пам'ять свого покійного мужа, у висоті 3,000 долярів.

Кандидат чи кандидатка мусить добре володіти українською мовою і постаратись помістити принайменше три статті в українській та три в англійській мовах, мусить бути обзнайомлений (на) з історією України XX сторіччя та цікавитися теперішніми подіями в Україні.

Покійний ред. Д. Кузик доцінював важливість журналістичної праці для пропагування української справи серед чужинців і тому справа молодого українського журналістичного нарибку була йому так важливою, що його бажанням було встановити таку стипендію для студій журналістики і це бажання його дружина тепер виконує.

Склад комісії та спосіб зголошення і проголошення стипендії ім. Дмитра Кузика будуть подані внедовзі.

АКАДЕМІЧНИЙ ВЕЧІР В НЮ ГЕЙВЕНІ

Ню Гейвен, Конн. — Студійне Товариство ім. Михайла С. Грушевського влаштовує тут з нагоди 55-ої річниці створення ОУН, академічний вечір в програмі якого буде доповідь д-ра Ярослава К. Туркала на тему: „Про націоналізм — історія націоналізму від стар-жидівського до українського". Доповідь буде ілюстсрована прозірками. Вечір відбудеться в неділю, 4-го грудня ц.р., о год. 3-ій по полудні в залі при українській церкві, при 569 Джордж вулиця.

ПРИЗНАЮТЬСЯ ДО ПОМИЛОК НА ЗАВОДІ РЕАКТОРІВ

Москва. — Проблеми на велетенському заводі виробництва атомових реакторів та іншого обладнання для атомових електростанцій Атоммаш на півдні СССР правдоподібно побільшилися, — твердять західні кореспонденти. Як уже відомо, недоліками в будівництві цього совєтського підприємства займалося спеціяльно Політбюро комунітичної партії, появлялися час-від-часу на протязі минулого літа тривожні статті в совєтській центральній пресі. Тепер справа кризи на будівництві змову стала темою розмов і відповідних рішень у високому совєтському керівництві.

Совєтські джерела у Москві заявили в понеділок, 28-го листопада, що на будівництві допущені серйозні помилки у плянуванні та технічних обчисленнях будівництва заводу. Ці ж джерела кажуть, що геологічне розслідування показало, що фундаменти заводу побудовані на невідповідному ґрунті на березі штучного озера-збірника води Волго-Донського каналу. Конструктори, які проєктували будівництво, не розрахували і не передбачили впливу близькости Цимлянського водосховища на всю побудову Атоммашу.

Совєтські джерела заявляють що вчені намагаються знайти розв'язання проблеми, яка фактично припинила будівництво. Дотепер вже витрачено велетенську суму грошей — понад чотири більйони карбованців, будівництво вже просунулося занадто далеко, щоб його тепер кинути і почати будувати завод в іншому місці за новими кращими проєктами.

Справа будівництва змусила совєтське Політбюро зробити спеціяльне засідання минулого липня і прийняти відповідні рішення.

Наслідки рішення покищо технічних результатів не дали, але вже звільнений з посади головний інженер будівництва Ґеннадій Фомін, який був головою державного комітету цивільного будівництва, реорганізовано також всесоюзний відділ ядерної енергії при міністерстві електроенергії, появилися знову гострі виступи газети „Правда", але розмір кризи будівництва досі невідомий, не відомо також, яка буде дальша доля будівництва і міста Волгодонськ, яке й виросло за роки будівництва. З маленького містечка з населенням 36,000 воно виросло до міста з 150,000 мешканців.

У СВІТІ

ЗГІДНО З ПОВІДОМЛЕННЯМИ західніх дипломатів Північна Корея останнім часом різко збільшила продаж зброї і подає військову технічну допомогу чужинецьким країнам, які в більшій чи меншій мірі перебувають під совєтським впливом. Дипломати також говорять, що до цієї діяльности залучені дуже часто співробітники північнокорейських посольств у різних країнах. Крім того, диплоати також говорять, що останні північнокорейські авантюристичні кроки за кордоном могли викликати деякі незгоди в правлячій кліці та породити боротьбу за владу і впливи на верхах північнокорейських правителів.

БІЛИЙ ДІМ, ПРАВДОПОДІБНО затривожений відносинами з Пекіном, заявив у понеділок, 28-го листопада, що підтримка націоналістичного китайського уряду на Тайвані під час двох останніх кроків у Конгресі суперечить політиці Адміністрації президента Роналда Реґена. Речник Білого Дому Леррі Спікс також сказав, що не зважаючи на коментарі пекінських офіційних осіб, Уряд ЗСА не вважає, що наступна подорож президента Р. Реґена до Китаю в квітні наступного року натрапляє на якісь перешкоди. Він сказав, що Президент „далі плянує відвідати Китайську Народну Республіку" і прийняти прем'єр-міністра Чао Ці-янґа у Вашінґтоні в січні.

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ заявив, що якщо Нікараґуа серйозно думає вислати кубинських військових дорадників зі своєї країни, то вона повинна відразу приступити до переговорів з іншими латиноамериканськими країнами про мирне полагодження проблем цього району. Речник департаменту Ален Ромберґ сказав, що Адміністрація президента Роналда Реґена вважає, що нікараґуанці повинні зробити це якнайскорше. Інакше дипломати мають великі сумніви щодо справжніх намірів сандіністів.

БРИТАНСЬКИЙ УРЯД ПОВІДОМИВ у понеділок, 28-го листопада, що він зробив перші кроки допомоги у відбудові цивільного уряду на Ґренаді. Відповідаючи на запитання в парляменті, міністер для відбудови заморських територій Тімоті Рейзон повідомив, що уряд прем'єр-міністра Марґарет Тачер вже виділив понад мільйон долярів допомоги для Ґренади. Рейзон також сказав, що розглядається питання дальшої допомоги цьому караїбському островові в наступному році.

ЯК УЖЕ ІНФОРМОВАНО, канцлер Західньої Німеччини Гельмут Коль заявив у понеділок, 28-го листопада, що він отримав від совєтського лідера Юрія Андропова лист, в якому висловлюється погляд, що становище, яке створилося після розміщення американських ракет у Західній Европі не є „невідкличним". На пресовій конференції канцлер Коль намагався пояснити цей лист як познаку того, що совєтський лідер готовий „передумати і можливо змінити" своє рішення щодо переговорів в Женеві. Подібні листи від совєтського керівництва отримали також уряди Італії та Данії.

У ПОНЕДІЛОК, 28-ГО листопада, артилерійський вогонь знову було чути на передмістях Бейруту, декілька вибухів сталися навіть на становищах американської морської піхоти на бейрутському летовищі, які поранили одного піхотинця. В той сам час в столиці Сирії Дамаску продовжувалися переговори між представниками ворогуючих палестинських фракцій та арабськими посередниками про виведення всіх палестинських частин з району північноливанського порту Тріполі.

ГРУПА ВПЛИВОВИХ ливанців з міста Тріполі в понеділок, 28-го листопада, виїхала до столиці Сирії Дамаску, щоб опрацювати подробиці угоди про виїзд палестинських ворогуючих фракцій з району Тріполі. Один із учасників групи так званого Високого координаційного комітету Тріполі промисловець Бассаф Фаталь був викликаний до Дамаску колишнім прем'єр-міністром Ливану Рашідом Карамі, який намагається знайти мирну розв'язку палестинського конфлікту від часу його виникнення поблизу Тріполі понад три тижні тому. Два дні тому міністри закордонних справ Сирії та Савдійської Арабії повідомили про осягнення порозуміння між прихильниками і противниками лідера ПВО Ясіра Арафата відносно перемир'я і реорганізації ПВО. Але угода про припинення вогню і виведення палестинських партизанів з північного Ливану на протязі двох тижнів чекає ще свого здійснення.

ЗСА І ІЗРАЇЛЬ ЗАТІСНЮЮТЬ СПІВПРАЦЮ

Вашінгтон. — Президент Роналд Реґен і прем'єр-міністер Ізраїля Менахем Беґін заявили у вівторок, 29-го листопада, що буде утворена спеціяльна американсько-ізраїльська комісія, щоб координувати військове плянування, проведення маневрів та нагляд за складами американської зброї в Ізраїлі.

Закінчуючи свої дводенні переговори, обидва лідери сказали, що їх збільшена військова співпраця спрямована у відповідь на совєтську військову присутність в Сирії та в інших місцях на Близькому Сході.

Після пополудневої зустрічі з Шаміром і міністром оборони Моше Аренсом президент Р. Реґен сказав: „Я з приязністю повідомляю, що ми погодилися утворити спільну політично-військову групу для вивчення способів, як ми можемо здійснити ізраїльсько-американську співпрацю. Ця група зверне свою особливу увагу на небезпеку нашим взаємним інтересам, яку становить збільшене втручання Совєтського Союзу у справи Близького Сходу".

Шамір із свого боку заявив: „Сирія становить в цей час найбільшу небезпеку мирові в даному районі тим, що вона окупує понад 60 відсотків території Ливану та своїм масовим зосередженням совєтської зброї та совєтського персоналу на сирійській території".

В додатку до стратегічної співпраці, ЗСА зробили ряд поступок Ізраїлеві в ділянці військових та економічних питань, включаючи деякі види спеціяльного озброєння.

Найважливішою економічною концесією можна вважати заяву, що ЗСА бажають укласти договір про торгівлю між двома країнами, яка була б вільна від будь-яких зобов'язань. Ізраїль вважає, що такий договір допоможе його експортові.

Ізраїль із свого боку не зробив покищо жадних концесій. Він далі є проти близькосхідньої ініціятиви президента Р. Реґена 1982 року, яка передбачає як кінцевий результат федерацію Західнього берега ріки Йордан з Йорданією, він далі є проти американського заклику припинити розбудову ізраїльських поселень на Правому березі Йордану. Ізраїль є також проти продажу американської зброї арабським країнам, наприклад таким як Йорданія та Савдійська Арабія, які формально перебувають у стані війни з Ізраїлем.

Президент Р. Реґен заявив, що обидві сторони „обговорили і такі питання, де вони не є однакових поглядів", але він старався звести їх значення до мінімуму.

П. Трудо пропонує конференцію на вершинах

Пекін. — Прем'єр-міністер Канади П'єр Елліот Трудо зустрівся у понеділок, 28-го листопада, з прем'єр-міністром Китаю Чао Ці-янґом і заявив, що він „дуже задоволений" відповіддю на його пропозицію про зустріч на найвищому рівні лідерів п'ятьох країн, які володіють ядерною зброєю.

Трудо сказав, що китайцям подобалася ця пропозиція, хоч вони воліли б бачити ЗСА та Совєтський Союз за столом переговорів, розв'язуючи термінові та болючі проблеми.

Плян Трудо закликає лідерів п'ятьох великих країн, ЗСА, Совєтський Союз, Китай, Британію і Францію, які володіють ядерною зброєю — щоб вони зустрілися на початку наступного року та встановили межі для ядерної зброї. Він також закликає до нових зобов'язань нерозповсюдження ядерної зброї, зрівноваження звичайних озброєнь та заборони космічної зброї.

Трудо сказав, що Чао „підтримував старання укріпити це питання та вдихнути нову політичну енергію у справу пошуків миру особливо між Сходом і Заходом".

Потім у тості на бенкеті в честь канадського гостя, Чао назвав американсько-совєтські суперечки „основною причиною теперішнього напруження у світі".

Відвідавши Пекін, Лондон та Париж, Трудо сказав, що він потребує часу, щоб „обдумати", чи буде корисно відвідати також Москву і Вашінґтон.

В АМЕРИЦІ

НА ПЕРЕСЛУХАННІ У СПРАВІ брутальности поліції проти так званих меншин, яку веде в Ню Йорку підкомісія Палати Репрезентантів, посадник Едвард Кач, дуже ефективно виступив в обороні поліції заявляючи, що закиди, які висунули проти поліціянтів численні свідки, переважно неґри і пуерторіканці, є такі дрібні і несуттєві, що на них навіть не варто звертати уваги. „Поліціянти не є плачені для того, щоб грати ролю янголів і виконувати функцію замирювачів, — заявив Кач, — вони є на вулицях міста, щоб втримувати порядок і унешкідливлювати ті елементи, які намагаються систематично порушувати існуючі порядки і закони в місті." Кач відмовився визнати існування брутальности поліції у відношенні до мешканців Ню Йорку і заявив голові підкомісії конґресменові Джанові Конерсові, демократові з Мишиґену, що комісія повинна поширити свої опити на інші групи мешканців міста.

РОБІТНИКИ АВТБУСНОЇ лінії „Ґрейґавнд" відкинули великою більшістю голосів — 9,181 до 325 — пропозицію власників компанії про те, щоб вони повернулися до праці на умовах запропонованих раніше компанією, а саме, щоб вони погодилися на зменшення (7,8 відсотка) і замороження платень принаймні на два роки. Голова профспілки Гаррі Розенбаум сам був заскочений вислідом голосування і не вірив, що робітники так солідарно виступлять проти компанійних пропозицій. Він висловив надію, що переговори про закінчення страйку незабаром розпічнуться наново. Речник компанії „Ґрейґавнд" Джан В. Тітс заявив, що компанія займе до цього відповідне становище і в скорому часі проголосить свій плян.

НЕСПОДІВАНІ СНІГОВІ штормі в багатьох західніх і середньозахідніх стейтах ЗСА, зокрема в Колорадо, Небрасці, Кензасі, Оклагомі, частині Мишиґену та інших, фактично спаралізували всякий рух і саме життя. В самому Денвері випало понад два фути снігу, а в скалистих горах ще більше. Снігова курява була така велика у деяких місцевостях, що навіть на головних шляхах був припинений коловий рух і рух поїздів. В Денвері ситуація була дуже погана, бо снігова буря була супроводжена сильним морозняним вітром, який дослівно за кілька годин понасипав непрохідні гори снігу на залізницях і на шляхах. Поза Денвером ситуація була ще гірша, а деякі місцевості були відтяті від світу через два-три дні. Досі загинуло понад 30 осіб, переважно в автомобільних катастрофах.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members $1.25 a month. Change of address — $1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda"
Postmaster: Send address changes to
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $1.25 місячно. За кожну зміну адреси $1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Чи здригнеться українське серце?

Ми дуже часто любимо нарікати. Нарікаємо на все: що західній світ дуже часто забуває про нашу національну трагедію, про наші визвольні змагання, про політичних дисидентів, членів Української Гельсінкської Групи,і взагалі страждання українського народу на Батьківщині. Наші нарікання подвоїлися в цьому році, році відзначування 50-ої річниці Великого голоду, що його зорганізували комуно-московські імперіялісти в 1932-33 роках з метою підрізання українського кореня, тобто винищення селянства, яке на протязі віків було не тільки заборолом денаціоналізації, але й стрижнем українського народу. У цій страшній голодовій катастрофі загинуло понад сім мільйонів людей — старших і дітей,— цього злочину українство ніколи не забуде Москві, поки ходитиме по цій землі українська людина.

Сьогодні однак хочемо говорити, хочемо радше промовити до українського сумління в цілком іншій справі, про яку вже була мова на сторінках газети („Свобода" з 16-го листопада ц. р.), а саме про матеріяльні злидні і потреби наших братів і сестер, яким доля судила жити в одній з південноамериканських країн Бразилії, але які, не зважаючи на матеріяльну вбогість, цінко тримаються наших Українських Церков і прицерковних організацій та продовжують плекати найкращі українські традиції, як це робили їхні брати і сестри-мученики за ідею, що мусіли загинути страшною голодовою смертю, яку не можна порівняти до жадних інших смертей.

Немає найменшого сумніву: українцям в Бразилії у зв'язку з великими повенями, які тривають вже від червня ц. р., потрібна негайна допомога. Не важно, хто їх зорганізує і хто практично буде займатися цією преважливою справою. Натомість важним є, щоб ця допомога вже була вислана бодай частинно для рятування життя і здоров'я багатьох тисяч наших братів і сестер, бо,як говорять у звідомленні Павло Дорожинський і його дружина Віра, які недавно відбули подорож до трьох країн Південної Америки, число потерпілих від повені у трьох провінціях Бразилії — Парана́, Санта Катеріна і Ріо Ґранде — доходить до 50 000 осіб. Деякі з них загубили все, залишившись дослівно в одній одежині на тілі після драматичної втечі з власного житла. Вони тепер живуть у шкільних і церковних будинках, але як довго? Біля 43 000 українців залишились без даху над головою, без матеріяльних засобів, без насіння для чергового посіву і, що найголовніше — без надії на скору розв'язку їхньої нужди. По сиротинцях, що власними коштами і працею рук вдержують сестри служебниці,— теж біда і горе.. немає одягу, харчів, ліків, а навіть паперу до писання, який сестри-вчительки ділять один аркуш на кілька кусків, щоб „обділити" ним усіх учнів.

В минулому ми мали багато випадків „наглої потреби", наприклад, проблеми скитальців в Европі, землетрус в Юґославії, переселення українців з їх прадідівських земель на західні окраїни Польщі тощо, і українство в діяспорі все здавало іспит. Невже ж тепер не здрігнеться українське серце на нещастя українців в Бразилії? Думаємо що здрігнеться. Треба тільки ініціятиви, заклику, відданих працівників, жертводавців і людей доброї волі. Хто ж має цією справою зайнятись: ЗУАДК, Братські Союзи, УККА, УАКРада, жіночі організації, Українські Церкви, суспільно-громадські інституції? На нашу скромну думку,цим повинні займатися всі українці і кожна з названих організацій, бо чим більше буде охочих, тим більше буде допомоги. Дивує нас, чому, наприклад, харитативні організації ще й досі не вийшли з конкретним пляном допомоги перед громадою.Громада—великий чоловік, і тільки вона здібна розв'язати такі ґрандіозні проблеми. Невже ж знову таки це українське каригідне збайдужіння і нарікання, головна слабість українських поселенців, яка притемнила навіть саму Україну і проблеми пов'язані з нею?

У випадку Бразилії ми не можемо чекати до „великих" зборів, засідань екзекутив, до річних з'їздів. Треба діяти негайно, бо наші брати в потребі і небезпеці.

РИЧАРД АРТИСОН, шериф в Милвокі, Виск., повідомив прокуратора, що після того коли на місцеве летовище приземлився пасажирський літак лінії Нортвест Орієнт, бо невідомий особняк повідомив, що на покладі літака знаходиться бомба, поліція перешукала літак, але бомби не знайдено. Натомість поліціянти і службовці ФБІ натрапили на мішок з кокаїною вартости понад три мільйони долярів.

Микола Бараболяк

ПО САДАТІ — АРАФАТ

Садат жив ілюзією, що йому вдасться розв'язати палестинське питання і заплатив за це життям! Його завданням було не тільки відзискати від Ізраїля Сінай, але теж добитись якогось права самовизначення для палестинців хоч на скравку території колишньої Палестини. Арафат упав жертвою подібних ілюзій-надій. Хоч їздив він до Москви, хоч брав відти допомогу у зброї, він бажав залишитись у орбіті Заходу.

Арафат був донедавна визнаний незаперечним лідером палестинського визвольного руху. Він провідник військової формації „Фатаг", найчисленішої (80 відсотків) в рамах ширшої — об'єднуючої всі фракції визвольного руху — „Федаєн". Він був головою Палестинської Визвольної Ради, наче палестинського екзильного парляменту, головою її Екзильного Комітету, і в тому характері наче президентом екзильного уряду. Він,визнаний міжнародною спільнотою, зокрема ОН, харизматичний духовий провідник усіх палестинців, у тому теж незаперечний провідник тих палестинців, що нині перебувають під окупацією Ізраїля. Поразка у Бейруті рік тому пошкодила його престижеві, все ж він був далі символом незалежницьких аспірацій палестинців у світі.

Більш як рік тому президент Реґен видвигнув відважний проєкт розв'язки близькосхіднього питання — створити якусь незалежну від Ізраїля палестинську спільноту в якомусь поєднанні з Йорданією. Хоч Ізраїль з місця відкинув проєкт Реґена, натякаючи в той спосіб на те, що Ізраїль іде на повну анексацію Західнього побережжя, Арафат, видимо, прийняв ту американську пропозицію за промінчик надії, і став, хоч обережно, знаючи інтенції Ізраїля, робити заходи по лінії проєкту Реґена. В січні 1983 відбулись наради „Фатаг", де пропозиції президента Реґена були предметом нарад, і „Фатаг" не відкинула проєкту Реґена, як то вчинив Беґін. Президент Сирії Ассад намагався всіма силами настановити фатаґівців проти концепції Реґена, але вони пам'ятали, що Ассад — це не щирий приятель, що він бажає підкорити собі ПВО, щоб ця Визвольна організація стала знаряддям для досягнення його цілей на Близькому Сході. Вони не могли забути, що Ассад не дав ПВО підмоги, коли вони кривавились проти сил Гусейна в 1970 році. Ассад не піддержав теж палестинців минулого року під час їхньої облоги в Бейруті. Інтенції Ассада контролювати ПВО є надто яскраві.

Маючи тихе одобрення „Фатаг" приєднатись до заходів президента Реґена, Арафат хотів конче нав'язати якісь безпосередні переговори з Америкою, розуміючи, що це єдиний шлях дійти до якогось замирення з Ізраїлем. Він усе ще рахував на те, що Америка може мати вплив на уряд Беґіна. Та на перешкоді безпосередніх контактів із американським Урядом було відоме зобов'язання в 1975 року державного секретаря Генрі Кіссінджера, що Уряд ЗСА не буде говорити з палестинцями доти, доки вони не визнають права Ізраїля на існування. Арафат, бажаючи зарадити тому, вхопився за формулу, опрацьовану трьома видатними жидівськими політичними діячами світового значення — колишнім прем'єром Франції П'єром Мендес-Франсом, Наумом Ґольдманом і Філіпом Клюцніком — про водночасне взаємне визнання права Ізраїля на існування і палестинців права на самовизначення. Арафат усе підкреслював, що тільки взаємне виз-

(Закінчення на стор. 6)

Від резолюції до дії

(Внизу подаємо український переклад повного тексту свідчень д-ра Мирона Куропася, заступника головного предсідника Українського Народного Союзу, перед Комісією закордонних зв'язків Сенату ЗСА під час переслухань про права людини у Східній Европі та СССР, які відбулися в Чикаго, Ілл. 9-го листопада 1983 року).

Україна — це країна з 50-мільйонним населенням, з власною окремою мовою, культурою та історією.

За час свого історичного розвитку до XX століття в історії України були періоди розквіту, але й періоди упадку. Від IX до XIII століття Україна виступала під назвою Київська Русь, в XVII та XVIII у століттях вона відома як Козацька держава під керівництвом вільно демократично обраних гетьманів.

Ще перед 1900-ми роками східня частина України була насильно включена до складу царської Росії, а західні її землі стали частиною Австро-Угорщини. Коли ці дві імперії розвалилися, Україна проголосила свою незалежність, об'єднала свої етнічні території та утворила суверенну державу — Українську Народну Республіку.

Захопивши владу в Росії, російські большевики післали свою Чрвону армію, щоб задушити молоду Українську Республіку, не зважаючи на те, що уряд Леніна вже перед тим визнав її. Російські большевики проголосили тоді фіктивну так звану Українську Совєтську Соціялістичну Республіку. Вони прекрасно зрозуміли, що для існування і розширення їхньої імперії їм конечно потрібні багаті сільсько-господарські та природні ресурси України. Українська вільна армія була переможена, а в 1923 році Українська Совєтська Соціялістична Республіка стала насильно складовою частиною Союзу Совєтських Соціялістичних Республік.

Звичайно, український народ боровся проти російського панування і ставив завзятий опір намаганням Москви поневолити і експлуатувати його.

У своїх намаганнях поставити український народ на коліна, Сталін розробив програму терору, розміри і методи якого потрясають уяву. Тисячі вчених, письменників і релігійних провідників були ліквідовані. Сотні тисяч невинних чоловіків і жінок були заслані в табори примусової праці в Сибіру. Але коли такі методи терору лише посилили опір України, большевики застосували нову техніку народовбивства — запляновапий голод — в їх репертуарі варварських дій.

„Я бачив, — писав кореспондент англійської газети „Менчестер Ґардіян" Малколм Маґґериджу 1933 році, — частину боротьби, яка відбувається між урядом і селянами... з одного боку мільйони вимираючих з голоду селян з опухлими з голоду тілами, а з другого боку війська ҐПУ, які виконували вказівки диктатури пролетаріяту. Вони ходили по селах,як сарана і забирали все їстивне... вони перетворили найродючішу землю у світі в сумну пустелю".

Хоч точне число українців, які загинули у Великому голоді не буде ніколи відомим, недавно опубліковані дані перепису населення того періоду вказують, що загинуло приблизно 7 мільйонів.

„Це був, — пише совєтолог Стенфордського університету Роберт Конквест, — правдоподібно єдиний випадок в історії людства цілком зорганізованого самими людьми голоду".

Під час періоду десталінізації в 1960-их роках і ранніх 1970-их українці відчули коротку слабу полегшу у своїй національній трагедії. Нове покоління українських письменників і публіцистів появилися і почали відроджувати українські національні стремління. Після підписання кінцевого акту в Гельсінках 1975 року в Києві, столиці України, повстала Українська Гельсінкська Група.

Сьогодні Україна знову поставлена на коліна. Українські письменники, віруючі та дисиденти, гинуть в ҐУЛаґу. Члени Гельсінкської групи арештовані та засуджені на довгі терміни ув'язнення. Під керівництвом колишнього начальника КҐБ Юрія Андропова Москва намагається повернути історію назад. Україна побоюється повороту сталінізму.

Маючи такий трагічний стан справ, що може зробити наш Уряд для поправи становища?

Першим кроком у діяльності в цьому напрямі повинно бути затвердження Конґресом резолюції, закликаючої ЗСА підписати Конвенцію ОН про попередження і покарання злочину геноциду. Виглядає на іронічний недогляд історії, коли СССР підписав цей важливий документ, ЗСА, світовий бастіон свободи, повинні щойно зробити це.

Другим важливим кроком для Конґресу ЗСА повинно бути створення Комісії геноциду, подібної по структурі та функції до Комісії співробітництва і безпеки в Европі. Така комісія повинна мати обов'язком дослідити, переслухати і опублікувати дані своїх зусиль і збудити свідомість американського суспільства відносно комуністичних цілей не тільки в совєтських республіках, але й в Афганістані, Камбоджі та в інших країнах під їх п'ятою.

Третім важливим кроком повинно бути відкриття консульства ЗСА в Києві. Таке консульство з відповідно підібраним штабом могло б давати цінні інформації для американської зовнішньої політики, взявши до уваги особливу і єдину природу українського совєтського досвіду та запевнити українську американську громаду, що ЗСА є свідомі стремлінь українців.

Якщо всі ці рекомендації будуть здійснені, Конґрес ЗСА зможе зробити ще один важливий крок вперед: від набожних резолюцій щодо поневоленого статусу України до переходу в період рішучих дій.

Людмила Волянська

ТІНЬ АНТОНА ОЛІЙНИКА НАЛЯКАЛА ЗНОВУ „РАД-СОЦ-КОНЦ-ТАБОРІВ СОЮЗ"

III.

Віталій Марченко пише: „Пам'ятаю, як одного з вересневих днів до мене в авдиторію університету (йому, студентові, було тоді 18 років) підійшов схвильований однокурсник: 'Ти знаєш,...там, біля Софіївського собору.., один чоловік виступав. Він та-ак сильно говорив про Україну, русифікацію...' — Від захоплення хлопцеві бракувало сил. Це був слід, на який я несподівано натрапив у Києві 1965 року..."

Це був не тільки „слід", але наказ для Марченка розповісти *про* Антона Олійника — цього новітнього Титана, сина батька Прометея, в якому атавізмом відродилася вдача запорозька, козацька. Відродився дух тих героїв, що й на палях вміли сміятися...

Крок за кроком, на шести з половиною сторінках свого есею-спогаду, розповідає Марченко про Олійника все те, що сам довідався в таборі, бож, заарештований сам в 1973 році, не зустрічався Віталій з Антоном, якого вже в 1966 році страчено: „Антон з болем розповідав друзям про занепад національно-визвольного руху, про винародовлення краю. Сталінський десятирічний плян боротьби проти націоналістичного підпілля дав свої плоди. Тут, у тюремній камері, було вперше поставлене питання, що робити далі? Не виникло розпачу від поразки, бо достеменно знали: то не поразка ідеї. Сила перемогла силу, як казав Гоголь на розпач свого Тараса Бульби... Вони мусять вчитися. Домоглися викладачів для вечірньої школи... З тюремної бібліотеки, яка якимсь чином уникнула цензурного погрому, мали змогу брати розкішні дореволюційні видання. Вивчали клясичну філософію і літературу, історію, іноземні мови. Поступово Антон визначає для себе і предмет зацікавлення — соціологію. Його улюбленими авторами були Кант Гегель, Донцов... Вчився наполегливо день-у-день, і по трьох роках тюремного ув'язнення зріє на ерудованого політолога і — трибуна... Олійник досяг того, що зветься абсолют. У непіддатливій для туртур плоті селянського сина з Західньої України ярів могутній козачий дух, обрамлений витонченим інтелектом...

„Антон, як і всі націоналісти, не плекав ілюзій стосовно долі України. Шліфував хист полеміста в суперечках з численними комуністами - ревізіоністами, які,заскочені поз'їздівською демагогією про 'от зараз уже дано насправді волю сло́ва', мов гриби по дощі, з'явилися в країні, а відтак у таборі (тобто, після XX з'їзду партії, на якому Хрущов розвінчав Сталіна — Л. В.). З логікою, якої нікому не спростува́ти, викривав перед опонентами гнітючо ортодоксальний характер їхнього марксистського суспільства на відміну від демократії. Ну, а в знанні національного питання він просто не мав собі рівних"... — І тут спиняється Валерій Марченко на описі одного Шевченківського концерту в концтаборі. А що Шевченка офіційно заборонити святкувати не важиться навіть большевицька партія і КҐБ, то те свято відбулося з участю спочатку табірної адміністрації, де начальство, майор Малишкін, виголосив навіть казьонну промову про Шевченка, насправді „щось жалюгідне — як каже Марченко, — пробелькотав політрук Малишкін, під ущіпливі гукання зеків (ув'язнених).–Пише Марченко: „В центрі сцени, обрамлений жалобною стрічкою, величезний мальований портрет поета. У вишиванках, із суворо урочистим виразом облич, спадаючими хвилями від портрета поставали хористи... На трибуну зіходить Антон. Чисто поголений, в елегантному строї, — тоді ще дозволялося, — овіяний тим світлом духовости, про який і зараз згадують, коли заходить мова про нього (прошу порахувати роки: згадують після 15 повних років, як Олійника вже нема в живих. — Л.В.), наш Антон говорив слово про Шевченка. В залі, де сиділи представники з управління — адміністрація табору, панувала гробова тиша. З непослабною увагою слухали зеки... хоч дехто і не все добирав по-українському (проте більшість розуміла, бо серед арештантів скрізь по „неісходімій" тюрмі народів — СССР найбільше українців! — Л. В.). Не один із старих вояків („святих дідів", так називають в концтаборах колишніх оунівців і упістів, які більшу частину свого життя провели за ґратами — Л. В) зронив сльозу... Вливалися в розповідь вірші Шевченкові. Кликали на прю з кривдою: Володимир Безуглий (рецитував) 'Кавказ', Трохим Шинкарук — 'Розриту Могилу', Юрко Скирук — 'Юродивого'. А голос Олійника то припинявся, заглушений могутнім співом, то знову зринав, послідовно ведучи слухачів до великої таїни Шевченкового Генія. І всім було ясно, чому нищівно відгукнувся Тарас про Богдана Хмельницького, і за що зарізав своїх покатоличених дітей прославлений Гонта, і чому прихильности вчорашнього кріпака шукала княжна Варвара... Якийсь час заля вражено німувала. Відтак хтось зухвало-жартома, або з шанобливістю проказав: (дати звання) 'Майора Олійникові!' 'Майора!' — підхопила решта захоплено. — 'Майора!'

„Такий вибуховий вечір не пройшов незауваженим, — продовжує далі Валерій Марченко, — Не помітити таланту Олійника вже було неможливо".

Потім довідуємося із цієї статті, що в табірній газеті — офіціозі поліції, з'явилася нагінка і на Олійника, на декляматорів, і на оунівців — Василя Підгородецького та Юрія Литвина, які, мовляв, не стали на шлях „виправлення", бо ...„серед множества книжок, прочитаний Олійником, не виявилося ні однієї, де б писали про...'колоніялізм в Африці...' Ну й не забули про наклеп на великий російський народ, намагання Олійника „посварити два братні народи".

„Про втечу Олійник не припиняв думати. Його очі світилися, виказуючи, що він нетутешній, тимчасовий. Якийсь 'оперативник' з 'землячків', Баранець, попередив Василя Підгородецького, що, якщо Олійник утіче, його розстріляють. Антон знав про це, але не про збереження життя йому йшлося".- Плян втечі нарешті готовий: від річки Явас відходив рукав, що, перетявши промислову зону, впадав знову в ріку Явас. У воді загорожа таборова продовжувалася. Тут були міцні залізні грубі ґрати. Навколо густий частокіл з закопаних паль, а на всьому дерев'яний поміст, де щодві години йде патруля, а теж позачергово, в будь-який довільний час. „Потрібно було зробити між палями прохід і перетяти ґрати. Завдання вимагало нелюдських зусиль. Пиляти треба було у воді, бо це гасило скреґіт".– Підводна робота розпочалася; змайстрували водолазне спорядження: маска на обличчя, шлянг на повітря, який прикріплявся над поверхнею води непомітно. Хтось пильнував непідпадаючо поблизу проти сторожі і ще гірше — проти стукачів-донощиків. У всю справу було втаємничено тридцять зеків... і ніхто не видав, бо всі були з тим самим підпільним українським минулим...

(Продовження буде)

Петро Саварин

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ НЕ БУДЕ УКРАЇНСЬКОЇ НАУКИ"

(Доповідь виголошена на бенкеті з нагоди 110-ліття НТШ в Ню Йорку 5-го листопада 1983 року)

III.

Але й тут, — пише в своїй дисертації д-р Досон, — наші зв'язки дописали. Суперінтендантом католицьких шкіл був мій знайомий Гарольд МекНіл, а публічних — колега Стрембіцький, член Клюбу УПіП. Крім них, ми мали приятелів на Шкільних радах. Час ішов, а ми, крім рішення в „принципі", нічого не мали, тож я звернувся до свого приятеля міністра Гоголя, щоб дали нам теж фінанси. Шкільні ради зокрема хотіли знати, де взяти гроші, „якщо ми маємо починати у вересні?"

Міністри зібралися 27-го ґрудня 1973 року, а вже листом із 2-го січня 1974 року міністер освіти Гайндмен нас повідомив, що він порекомендує „кабінетові асиґнувати на англійсько-українські двомовні школи від 40,000 долярів до 50,000 дол. на рік, на три роки, якщо Шкільні ради дадуть час і персонал. Ми відітхнули з полегшою: нарешті все починало складатися — були діти, фінанси і згода міністерства та Шкільних рад.

Д-р Досон реєструє всі ці заходи в своїй праці і, не називаючи імен, стверджує зв'язки нашого Комітету з політиками, адміністрацією шкіл, радними тощо, мовляв Комітет багатокультурности всіх інформував, зі всіма радився: „Коли вони приходили до нас, то говорили про двомовну програму, з нами радилися. Ми були в курсі всіх справ; ми були при тім, як виходили перші посібники. Ми були при плянуванні всього, замість того, як то часом буває, — хтось зробив пляни, а нам кажуть переводити їх в життя. І наші учителі про все знали, так що нам було багато легше погодитися на програму, бо ми розуміли все, були частиною всього. То є секрет успіху! То був добрий підхід", — казав суперінтендант Мек Ніл д-рові Досонові.

В епілозі до своєї історії д-р Досон цитує слова міністра освіти Фостера: „Мені ясно, що рішення Комітету було радше зіграти гру на політичному полі, чим на полі Шкільних рад". Щоб осягнути свою ціль, Комітет „зіграв політику", хоч „не бажав схвалення урядом своїх пропозицій тільки на базі політичній". Зі свого боку суперінтенданти шкіл зовсім не були стривожені тим, що Комітет пішов спершу до політиків, а не до них. „Це такий політичний процес. Вони мусіли дістати згоду політиків наперед", — казали суперінтенданти, а міністер культури Шмідт підтвердив: „якщо б Комітет багатокультурности робив був це все в якийнебудь інший спосіб, то я не думаю, що був би що зробив". Мало того, МекНіл вважав, що наш Комітет „був мудрий... і робив все дуже делікатно", а у висліді своєї „доброї роботи з урядом" „міністер освіти зробив політичне рішення, а його департамент, щоб запевнити успіх, поставив до їх розпорядимости свої ресурси". Пише д-р Досон, що Комітет багатокультурности мав зокрема „добрі зв'язки з консервативним урядом"; один зі суперінтендантів казав йому, що „вони мали кілька переконливих високовпливових осіб в тому Комітеті", а один з міністрів казав: „достовірність грачів, які стрічалися з урядом, була рішальним фактором, як і була сама програма, але грачі були дуже ефектовні". „Скажім отверто, — казав той міністер, — якбинавіть вони були дійсними репрезентантами української спільноти, але не були в особистих стосунках з нами, міністрами, все це не пішло б було так легко".

Згідно з д-ром Досоном, члени Комітету багатокультурности почувалися справжніми репрезентантами української спільноти. „Секретар Комітету був добрим „відомим лібералом"; голова — впливовим консерватистом", а професор — „визначним знавцем шкільництва етнічних груп в західній Канаді". Секретар і професор „є третьою ґенерацією канадців" з піонерських альбертських родин, а голова Комітету „мав дуже добрі зв'язки з українцями третьої іміґрації". „Професор був православний, голова був католик", а для секретаря „релігія взагалі не була рішальним фактором". Міністер культури схарактеризував наш Комітет так: „Вони були добрими працівниками для української спільноти під кожним оглядом і репрезентували кожний сеґмент, чи то православний, чи католицький, ліберальний чи консервативний".

А мене цитує д-р Досон, коли я говорю про реакцію української спільноти: „На вершку можна зробити все, можна вимріяти, хто зна що, але якщо не дістанеш підтримки народу, то..." Проте батьки дітей післали, і сьогодні в двомовних школах Альберти навчається коло півтори тисячі дітей, півдня по-українськи, півдня по-англійськи, до 10-ої кляси включно, і буде так доки будуть українські діти.

Мало того, офіційна перевірка виявила, що наші діти ведуть перед у різних предметах, не лише в українській мові, але й у мові англійській. Словом — друга навчальна мова не те що не перешкоджає, а помагає. П'ять років тому знову шляхом політичних впливів англійсько-українські двомовні школи були теж запроваджені в Манітобі.

Висновки може й непотрібні. Читачі з вищеподаного мабуть самі прийшли до переконання, що політичні зв'язки дуже цінні і, використовуючи їх, ми можемо багато зробити для української справи. Треба тільки дібрати відповідних людей, устійнити ціль, зробити добрий плян і так довго працювати, аж поки ціль осягнемо. Відповідні люди, в моєму розумінні, — це люди працьовиті, відомі, з впливами, які вміють і хочуть щось зробити, а найважніше — вміють поміж собою, не зважаючи на всілякі різниці, співпрацювати.

„Поширення науки — найвища заповідь", — казав колись Маймонід. А я кажу: в час миру найкращою зброєю народу в боротьбі за своє існування є наука і політика.

Але без української мови — не буде української науки, і тому гасло нашого часу повинно бути не лише за українську науку, але і за задержання, за ренесанс української мови на українських поселеннях у вільному світі.

ЗГАДАЙМО САМІ І ПРИГАДАЙМО ІНШИМ!

ПОВІДОМЛЕННЯ КРАЙОВОГО ГРОМАДСЬКОГО КОМІТЕТУ ДЛЯ ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ ЖЕРТВ ВЕЛИКОГО ГОЛОДУ В УКРАЇНІ В 1932/33 РОКАХ.

У відповідь на заклики Красвого Громадського Комітету для Вшанування Жертв Великого Голоду 1932-33, у справі пожертв „на згадку самих і пригадку іншим" комуно-московського голодоморства України 50 років тому, відгукнулося дуже багато установ та поодиноких осіб, присилаючи свої щедрі пожертви на вказану адресу. Красвий Громадський Комітет, вповні заанґажований у приготуванні на 2-го жовтня ц.р. запляннованих акцій, не мав змоги відразу виготовляти і поміщувати списки всіх так численних жертводавців. Досі появилося вже 5 списків, а чергові списки будуть проголошувані постепенно, спершу поодиноких жертводавців, а опісля пожертви зібрані на листах.

До каси КГК до 15-го жовтня ц.р. вплинула загальна сума пожертв у висоті $71,400, а з продажі квитків вступу на Меморіяльний Концерт — $40,500, що разом дає суму $111,900. Пожертви, дальше напливають, як також розрахунки за продані жетони. Тому повний та детальний звіт одержаних пожертв, як видатків на всі переведені акції, КГК зложить українській громаді щойно за кілька тижнів.

Красвий Громадський Комітет складає щиру подяку всім жертводавцям, які так щедро відгукнулися на його заклики і яких прізвища тут є подані.

СПИСОК ч. 6

Жертводавець	Сума
59-ий Відділ СУА, Балтимор, Мд. (дохід з гол. обіду)	760.00
„Самопоміч" Фед. Кред. Кооператива, Чикаґо, Ілл.	500.00
Укр. Академія Медичних Наук, Елмвуд Парк, Ілл.	125.00
Іван Петрів, Вест Белмар, Н.Дж.	100.00
Братство Кол. Вояків І-ої Укр. Див. УНА, Нюарк, Н.Дж.	100.00
д-р Степан Ворох, Нюарк, Н.Дж.	100.00
Петро Панков, Парк Ридж, Ілл.	100.00
Володимир Возьний, Гемпстед, Н.Й.	100.00
д-р Юрій Руденський, Ню Йорк, Н.Й.	100.00
д-р Неоніля Личик, Ривер Форест, Ілл.	100.00
Крайова Управа Укр. Патріярхального Т-ва в ЗСА	100.00
Анна і Михайло Комічаки, Піттсбурґ, Па.	100.00
д-р Іванна і Юрій Липські, Бей Виледж, Огайо	100.00
о. Іван Шеп, Котедж Ґров, Вісконсин	100.00
д-р Роман і Ольга Граби, Елізабет, Н.Дж.	100.00
Головна Управа Укр. Золотого Хреста, Чикаґо, Ілл.	100.00
д-р Юліян і Анна Політили, Шорт Гиллс, Н.Дж.	100.00
Богдан Максимчук, Гаєтсвіл, Мд.	100.00
д-р Роман Кравчук, Савт Орандж, Н.Дж.	100.00
М. Лавренко, Бруклин, Н.Й.	100.00
Р.Л. Іваницький, Ґлендийл, Н.Й.	100.00
М.А. Олійник, Голлос, Н.Й.	100.00
Петро Байбак, Ню Йорк, Н.Й.	100.00
Асоціяція Українців у Америці, Юніон, Н.Дж.	100.00
Леся і Лев Стадниченки, Абінґтон, Па.	100.00
Микола Гладкий, Ладисміт, Віс.	100.00
Рада Краєвих Федерацій Українських Католицьких Академічних Товариств „Обнова"	100.00
Український Громадський Клюб, Скрентон, Па.	100.00
Василь і Александра Мочули, Кліфтон, Н.Дж.	100.00
д-р Мирослав Прокоп, Ню Йорк, Н.Й.	80.00
Комітет Вшанування Жертв Голоду в Україні, Сан Дієго, Кал.	75.00
Віра і Василь Хильки, Клементон, Н.Дж.	75.00
Роман Омецінський, Ред Бенк, Н.Дж.	70.00
Ольга і інж. Ярослав Чипак, Вейн, Н.Дж.	65.00
Анна Ґроґуль, Асторія, Н.Й.	50.00
д-р Роман Осінчук, Ню Йорк, Н.Й.	50.00
д-р Остап Котик Степанович, Вашінґтон, Д.К.	50.00
Іванна Джус, Блумфілд, Н.Дж.	50.00
д-р Любомир Кузьмак, Савт Орандж, Н.Дж.	50.00
д-р Михайло і д-р Тамара Наболотні, Бурлінґтон, Віск.	50.00
Марія Мороз Сосяк, Йонкерс, Н.Й.	50.00
Степан Островський, Джерзі Сити, Н.Дж.	50.00
Ада Кулик, Вашінґтон, Д.К.	50.00
Марія і Ігор Кодельський, Каіпуа, Гаваї	50.00
Андрій Горіх, Ню Віндзор, Н.Й.	50.00
д-р Аркадій Очеретко, Бат. Мейн	50.00
д-р Адам Якимів, Гарісон, Н.Дж.	50.00
д-р Ігор А. Ґалярник, Плейн, Виск.	50.00
Микола Крумшин, Йонкерс, Н.Й.	50.00
д-р Теодор і Мира Залуцькі, Адельфай, Н.Дж.	50.00
д-р Роман Мороз, Централь Айсліп, Н.Й.	50.00
д-р Ліда Балтарович, Бірмінґгем, Мич.	50.00
д-р Богдан Панасюк, Вейнсбурґ, Огайо	50.00
Іван Баган, Перт Амбой, Н.Дж.	50.00
Православна Ліга при церкві св. Богородиці, Мекіс Рок, Па.	50.00
Володимир Щупак, Бронкс, Н.Й.	50.00
д-р Іван Кизик, Ню Гейвен, Конн.	50.00
д-р Олександер Ґузяк, Сиракуз, Н.Й.	50.00
УККА Відділ у Кольчестер, Конн.	50.00
д-р Юрій Барановський, Вест Гартфорд, Конн.	50.00
Лариса Заїка, Філядельфія, Па.	50.00
Василь Ґуляк, Ірвінґтон, Н.Дж.	50.00
Марія і д-р Василь Палідвори, Ню Йорк, Н.Й.	50.00
Степан Лехновський, Кергонксон, Н.Й.	50.00
д-р Ярослав і Ляриса Музички, Кантон, Огайо	50.00
д-р Орест Веселий, Стоктон, Кал.	50.00
Дмитро Шабля, Філядельфія, Па.	50.00
Ю. Новак, Ціцеро, Ілл.	50.00
Евген Мартинюк, Касґоґа, Флорида	50.00
Степан і Стефанія Сидоряк, Лос Аламос, Ню Мексіко	50.00
Анна і Павло Кремінець, Чікопе, Масс.	50.00
Степан Олиник, Вашінґтон, Д.К.	50.00
д-р Денис і Мирослава Стахів, Міддлсекс, Н.Дж.	50.00
Роман і Стефанія Воляники Філядельфія, Па.	50.00
Лариса і Леонард Луценки, Савт Орендж, Н.Дж.	50.00
д-р В.Й. Базюк, Бруксайд, Н.Дж.	50.00
Віра і Теодозій Сендзік, Трентон, Н.Дж.	50.00
Ольга Троян, Македонія, Ілл.	50.00
д-р П. Демусь, МекЕна, Ілл.	50.00
д-р Віталій Богданів, Асторія, Н.Й.	50.00
д-р Александер і Дарія Якубовичі, Скенектеді, Н.Й.	50.00
Михайло Волосянський, Асторія, Н.Й.	50.00
д-р Тарас і Любов Шеґедини, Кранфорд, Н.Дж.	50.00
Стелла А.Гусар, Рочестер, Н.Й.	50.00
Ірина і Олег Федишини, Стетен Айленд, Н.Й.	35.00
І.Чернявський, Скокій, Ілл.	30.00
Іван Макарець, Арлінґтон, Ма.	30.00
д-р Осип Андрушків, Савт Орандж, Н.Дж.	30.00
Євген і Аїда Федоренки, Моріс Плейнс, Н.Дж.	30.00
Ярослав Голуб, Дітройт, Миш.	30.00
Лариса А. Долинська, Вестфілд, Н.Дж.	30.00
Василь Головінський, Лінден, Н.Дж.	30.00
о. Василь Іващук, Байон, Н.Дж.	25.00
Роман Біляк, Мілвокі, Віск.	25.00
Володимир Вальчук, Бейсайд, Н.И.	25.00
Валентин Туркало, Оранджбурґ, Н.Й.	25.00
д-р Володимир і Марія Душники, Бруклин, Н.Й.	25.00
В. Лаврів, Сан Дієго, Каліф.	25.00
Текля Гусяк, Бруклин, Н.Й.	25.00
Маріян Голан, Чікаґо, Ілл.	25.00
Володимир і Галина Ремптер, Томс Рівер, Н.Дж.	25.00
Стефан Гробельський, Джексон Гайтс, Н.Й.	25.00
д-р В. Фединяк, Чікаґо, Ілл.	25.00
д-р Роман Лисяк, Стоні Пойнт, Н.Й.	25.00
В. Столярський, Омаґа, Небраска	25.00
Саломея Шипорт, Брентвуд, Н.Й.	25.00
д-р Орест Яхторович, Чикаґо, Ілл.	25.00
Василь Котеленець, Норт Порт, Флорида	25.00
Ігор А. Шуст, Гантінґтон Валі, Па.	25.00
О. Пол, Галівуд, Фла.	25.00
Тиліг Тягнибік, Чікаґо, Ілл.	25.00
д-р Юрій і Віра Кушнір, Йонкерс, Н.Й.	25.00
Ірина і Семен Дорощак, Бофало, Н.Й.	25.00
В. Палійчук, Балтимор, Мд.	25.00
д-р Василь Ящун, Піттсбурґ, Па.	25.00
Марта і Віра Ганкевич, Нюарк, Н.Дж.	25.00
В. і Г. Королі, Ґротон, Конн.	25.00
Оксана і Петро Пясецькі, Даксбері, Масс.	25.00
Володимир Сусла, Бриджпорт, Конн.	25.00
д-р Федір і Ольга Корсуни, Філядельфія, Па.	25.00
Андрій і Софія Мельничуки, Брувстер, Н.Дж.	25.00
Роман Соболь, Гартфорд, Конн.	25.00
Віра Паньків, Бофало, Н.Й.	25.00
І. Чернявський, Скокій, Ілл.	25.00
П. Лукашин, Нюбург, Н.И.	25.00
Михайло Бартошик, Сиракюз, Н.Й.	25.00
Михайло Ільків, Бруклин, Н.Й.	25.00
Д. Лозинський, Ню Гейвен, Конн.	25.00
К.Гречак, Ірвінґтон, Н.Дж.	25.00
Григорій Богданов, Ардмор, Па.	25.00
Стефан Брендзей, Філядельфія, Па.	25.00
Р. Керницький, Мідлотейн, Ва.	25.00
Манор Джуніор Коледж, Дженкінтавн, Па.	25.00
Теодор Костюк, Сібрук, Мд.	25.00
М.П. Колтунюк, Джексон Гайтс, Н.Й.	25.00
д-р Володимир Когутяк, Ютика, Н.Й.	25.00
Володимир Сушків, Ню Йорк, Н.Й.	25.00
д-р Оля Загребельна, Чикаґо, Ілл.	25.00
Богдан Гірняк, Ґлен Спей, Н.Й.	25.00
д-р Ірена Грибиняк, Лондонвіл, Н.Й.	25.00
Укр. Католицька Школа св. Володимира, Елізабет, Н.Дж.	25.00
д-р Стефан Тимків, Салісбурі, Мд.	25.00
Андрій Івасівка, Ню Йорк, Н.Й.	25.00
Іван Мокрівський, Ріґо Парк, Н.Й.	25.00
о. Іван Зажворський, Аллентавн, Па.	25.00
Маріян Хамів, Чікаґо, Ілл.	25.00
Ґ. Ковінко, Гартфорд, Конн.	25.00
Микола і Оксана Ілященко, Тіволі, Н.Й.	25.00
д-р Єфім Веремчук, Вунсакет, Р. Айленд	25.00
Анна С. Свєк, Плимонт Мітінґ, Па.	25.00
д-р Ярослав Микулович, Піттсбурґ, Па.	25.00
М. Береза, Тінек, Н.Дж.	25.00
Марія і Юрій Зеленські, Ричмонд Гилл, Н.Й.	25.00
Захарій Коваль, Свіклей, Па.	25.00
Лапіка Лов Корпорейшен, Ріверсайд, Каліф.	25.00
Данило Пушка, Асторія, Н.Й.	25.00
Г.Кальман, Евінґ, Н.Дж.	25.00
Дж. П. Цап, Істон, Па.	25.00
Олекса Біланюк, Світмор, Па.	25.00
Сидір Кравець, Монтаін Дейлі, Н.Й.	25.00
Олександер Пришляк, Ветерсфілд, Конн.	25.00
Роман Хаджай, Віндзор, Конн.	25.00
Андрій Дзедзик, Мейплвуд, Н.Дж.	25.00
Роман і Міра Кизики, Бруклин, Н.Й.	25.00
Олександер Лисько, Підмонт, Каліф.	25.00
Н. Нагірняк, Трентон, Н.Дж.	25.00
о. Д. Мамчур, Вест Гартфорд, Конн.	25.00
Андрій Мельничук, Бревстер, Н.Й.	25.00
Микола і Ніна Врублевські, Сиракюз, Н.Й.	25.00
Володимир Пеп'юк, Сеймор, Конн.	25.00
Степан Новоженюк, Рівер Вейл, Н.Дж.	25.00
Ігор О. Таран, Меканіксвилл, Ва.	25.00
д-р В.Б. Лебедович, Мт. Плесант, Мі.	25.00
Александер Смаль, Мейплвуд, Н.Дж.	25.00

СПИСОК ч. 7

Замість квітів на могилу сл. п. мґра Андрія Повха зложили на працю Крайового Громадського Комітету для Вшанування ПАМ'ЯТІ ЖЕРТВ ВЕЛИКОГО ГОЛОДУ В УКРАЇНІ 1932 - 1933.

Жертводавець	Сума
Д-р Михайло Цегельський	100.00
Микола і Діонізія Ненадкевич	50.00
Павлина і Володимир Різники	30.00
Ліда і Михайло Белендюки	25.00
Стефанія Лаба	20.00
Марія Холевчук	20.00
Ольга Кобзяр	20.00
Юрій Овад	20.00
Ярослава і Юліян Кушніри	10.00
Володимира і Микола Кавки	10.00
Марта Семків	10.00
Леся Семків	10.00
Сотн. І. Поліщук	10.00
Василь Марущак	10.00
Петро Кіра	5.00
	350.00

СПИСОК ч. 8

Жертводавець	Сума
д-р Мирон і Марта Боднарі, Клівленд, Огайо	20.00
С. і І. Рожанковські, Ню Йорк, Н.Й.	20.00
Іван і Е. Круліковські, Стемфорд, Конн.	20.00
Роман Хімінець, Медісон, Н.Дж.	20.00
Ірена Рудик, Ню Гейвен, Конн.	20.00
д-р Володимир Михайлів, Вудсайд, Н.Й.	20.00
Милиця Бочеф, Форкт Рівер, Н.Дж.	20.00
Єлисавета Іванів-Джонс, Анандейл, Вірджінія	20.00
М. Бадран, Вассар, Миш.	20.00
М.Ґ. Орлексій, Лонг Айленд Сиsті, Н.Й.	20.00
Н. Цимбалістий, Кетскіл, Н.Й.	20.00
Д. і А. Калиновські, Седл Брук, Н.Дж.	20.00
Богдан і Теофіля Артимишини, Гантінґтон Велі, Па.	20.00
Ілля і Марія Онишкевичі, Ірвінґтон, Н.Дж.	20.00
В. Панчук, Чикаґо, Ілл.	20.00
Неоніля Кравців, Кергонксон, Н.Й.	20.00
Ольга і Андрій Ткачі, Ню Брітен, Конн.	20.00
Петро Базилевський, Річмонд Гилл, Н.Й.	20.00
М. Татарський, Воррен, Миш.	20.00
Богдан Божемський, Тінек, Н.Дж.	20.00
Антін Слиш, Шіпенсбурґ, Па.	20.00
Ігор Сірко, Фолсбурґ, Н.Й.	20.00
Валентина Переяславець, Вудсайд, Н.Й.	20.00
Марія Подольська, Асторія, Н.Й.	20.00
Галина Николишин, Дейтон, Огайо	20.00
Марія Фірчук, Асторія, Н.Й.	20.00
Олександер Мотиль, Санісайд, Н.Й.	20.00
Петро Р. Яросевич, Канзас Сиsті, Мо.	20.00
Богдан Куриляк, Равей, Н.Дж.	20.00
В. Калинович, Ненует, Н.Й.	20.00
Марія Ярема, Ірій, Па.	20.00
Нестор Когут, Воррен, Па.	20.00
Михайло Терек, Трой, Мі.	20.00
Іван Шандор, Нортфілд, Ілл.	20.00
Алек Фолл, Монісін, Па.	20.00
Евдокія Мартинів, Бруклин, Н.Й.	20.00
Юрій Прийма, Ґленв'ю, Ілл.	20.00
С. Мартинюк, Валінґтон, Н.Дж.	20.00
Данило Томащук, Канзас Сиsті, Мо.	20.00
Роман Тресньовський, Анн Арбор, Мі.	20.00
Стефан Скрибайло, Гартсдейл, Н.Й.	20.00
З. Єзерський, Парма, Огайо	20.00
Володимир і Єлисавета Мадич, Дітройт, Мі.	20.00
І. Мельник, Воррен, Миш.	20.00
Марта Л. Ярош, Кінелон, Н.Дж.	20.00
Дж. Ілемський, Ірвінґтон, Н.Дж.	20.00
Орест Гафткович, Рочестер, Н.Й.	20.00
Іван Кривуша, Філядельфія, Па.	20.00
Андрій і Катерина Буки, Гантер, Н.Й.	20.00
Роман і Алла Бараболяки, Ст. Пітерсбурґ, Фла.	20.00
Марія Колісник, Нарраґансет, Ровд Айленд	20.00
С. Череватюк, Маямі Фла.	20.00
В. Барнич, Дітройт, Миш.	20.00
П. Питель, Твін Лейкс, Виск.	20.00
Валентин Лоян, Честер, Па.	20.00
Рома і Ігор Гайди, Істон, Конн.	20.00
Пилип Місьонг, Лівонія, Миш.	20.00
Володимир Дутко Чикаґо, Ілл.	20.00
Петро Дорек, Клівленд, Огайо	20.00
Йосиф Пантелюк, Ворм Мінерал Спрінґ, Фла.	20.00
Іван Бекерський, Ютіка, Н.Й.	20.00
Іван Сірик, Чикаґо, Ілл.	20.00
Мирослав Перейма, Баффало, Н.Й.	20.00
Василь Стебельський, Йонкерс, Н.Й.	20.00
Богдан Висоцький, Гантер Н.Й.	20.00
Стефан Касіян, Чикаґо, Ілл.	20.00
Микола Плав'юк	20.00
д-р Роман Мороз, Централ Айсліп, Л. Айленд, Н.Й.	20.00
А. Бачинський, Елмгирст, Н.Й.	20.00
Євгенія Рибчак, Джерзі Сити, Н.Дж.	20.00
С. Зубаль, Дітройт, Миш.	20.00
Павло Гімка, Спрінґвіл, Па.	20.00
Валентин Ковальський, Стерлінґ Гайтс, Миш.	20.00
Михайло і Роксоляна Найдани, Ню Гейвен, Конн.	20.0
д-р Наталія і Роман Пазуняки, Філядельфія, Па.	20.00
Григорій Божик, Вудсайд, Н.Й.	20.00
Володимир і Люба Клячко, Мурей Гилл, Н.Дж.	20.00
С. Шашкевич, Торанс, Кал.	20.00
Д. П., Дітройт, Миш.	20.00
У. Кравчук, Крестон, Конн.	20.00
Євген Хмаренко, Говель, Н.Дж.	20.00
д-р Микола Грушкевич, Клівленд, Огайо	20.00
М. Константин, Воррен, Миш.	20.00
Е.Т. Малик, Ст. Леонардо, Мд.	20.00
А. Юзвяк, Ст. Авґустин, Фла.	20.00
Павло Турчик, Берклій Гайтс, Н.Дж.	20.00
д-р Ростислав Сочинський, Бруклин, Н.Й.	20.00
д-р Володимир Пасічняк, Дюнкирк, Н.Й.	20.00
Марія Холевчук, Рочестир, Н.Й.	20.00
Максим Бізик, Парма, Огайо	20.00
Валентина Ґордон, Лос Анджелес, Кал.	20.00
д-р Галина Врецьона, Бей Шор, Н.Й.	20.00
Зенон Когут, Арлінґтон, Ва.	20.00
Т. Стельмах, Лос Анджелес, Кал.	20.00
Неллі Ґаска, Філядельфія, Па.	20.00
Ольга Масєлко, Вотервліт, Н.Й.	20.00
Антоніна Ґордон, Ворм Мінерал Спрінґ, Фла.	20.00
Юрій Шавалюк, Гакетставн, Н.Дж.	20.00
Дмитро Ясінський, Милвилл, Н.Дж.	20.00
Ніна Винокурзен, Йонкерс, Н.Й.	20.00
Джін Бакович, Бронкс, Н.Й.	20.00
Петро Белей, Санленд, Кал.	20.00
Володимир Мриглоцький, Ярдвілл, Н.Дж.	20.00
Володимир Децик, Сан Сиsті, Аріз.	20.00
д-р Ґлорія Єдиняк, Валінґфорд, Па.	20.00
М. Трипняк, Лорейн, Огайо	20.00
В.А. Клапко, Спрінґфілд, Н.Дж.	20.00
Мирон Панасюк, Дірборн, Гайтс, Миш.	20.00
Стефан Домарацький, Вайкоф, Н.Дж.	20.00
Юрій Мельникович, Шавні Мен, Кс.	20.00
о. Юрій Гулей, Александрія, Ва.	20.00
І. Стрижаковський, Трентон, Н.Дж.	20.00
Петро Плішка, Патерсон, Н.Дж.	20.00
Ілля Волинець, Дірборн Гайтс, Миш.	20.00
Володимир Гарасим, Філядельфія, Па.	20.00
Ольга Крижанівська, Бруклин, Н.Й.	20.00
д-р Мирон І. Новосад, Елджин, Ілл.	20.00
М. Іваницький, Савт. Орендж, Н.Дж.	20.00
Олександер Федій, Аддісон, Ілл.	20.00
д-р Корнило Филипович, Філядельфія, Па.	20.00
Володимир Лопатяк, Ла Гоя, Каліф	20.00
Євген Сумик, Нептун Сиsті, Н.Дж.	20.00
Константин Голіний, Делайн Спрінґ, Фла.	20.00
Роман Бобяк, Йонкерс, Н.Й.	20.00
В. Гаєвий, Джерзі Сиsті, Н.Дж.	20.00
Осип Пастух, Маямі, Фла.	20.00
Стефанія Обушак, Філядельфія, Па.	20.00
Василь Масюк, Форест Сиsті, Па.	20.00
Василь Жуковець, Юніон Сиsті, Н.Дж.	20.00
Євген В. Хмілевський, Ірвінґтон, Н.Дж.	20.00
С.М. Тим'як, Піттсбурґ, Па.	20.00
Василь Ясінський, Філядельфія, Па.	20.00
Параскевія Підстригач, ЛонгАйленд Сиsті, Н.Й.	20.00
Любов Цегельська, Рочестер, Н.Й.	20.00
Мирон Ожга, Медісон, Виск.	20.00
Марія Вислоцька, Ірвінґтон, Н. Дж.	20.00
Ст. Левицький, Дірборн, Миш.	20.00
Люба і Юліян Малі, Чикаґо, Ілл.	20.00
І. Романишин, Леветтавн, Па.	20.00
Ірена Качмарська, Нюарк, Н.Дж.	20.00
А. Чепига, Дж. Плейн, Ма.	20.00
Михайло Головатий, Чикаґо, Ілл.	20.00
Петро Щерба, Вільмінґтон, Делевер	20.00
В. Семків, Філядельфія, Па.	20.00
Юлія Фединишин, Едісон, Н.Дж.	20.00
А.М. Кізима, Річмонд, Ва.	20.00
Валентина Преско, Йонкерс, Н.Й.	20.00
Андрій Солонинка, Філядельфія, Па.	20.00
д-р Василь і Оксана Марчук, Гінсдейл, Ілл.	20.00
Юліян Бачинський, Натлі, Н.Дж.	20.00
Сем К.Міллс, Дітройт, Миш.	20.00
Юрій Старосольський, Сільвер Спрінґ, Мд.	20.00
Іван і Ольга Демчуки, Вавсакі, Віск.	20.00
Едвард Ролiський, Вайне, Н.Дж.	20.00
Микола Тимків, Савтгемптон, Па.	20.00
Володимир Терлецький, Філядельфія, Па.	20.00
А. Данилюк, Дітройт, Миш.	20.00
Петро Болонний, Мт. Клеменс, Миш.	20.00
Олександер Тишовницький, Ріверсайд, Конн.	20.00
Петро Палашевський, Гаррісбурґ, Па.	20.00
Степан Ладаний, Ферв'ю, Н.Дж.	20.00
Д. Ганущак, Баффало, Н.Й.	20.00
М.Ничипоренко, Джеферсон, Огайо	20.00
Михайло Бойсюк, Асторія, Н.Й.	20.00
Віра Левицька, Ню Йорк. Н.Й.	20.00
Яким Тенюх, Бруклин, Н.Й.	20.00
Марія Лампика, Гантер, Н.Й.	20.00
Т. Елиїв, Асторія, Н.Й.	20.00
Данило Андерсон, МкКіс Рок, Па.	20.00
Ярослав Стасик, Воррен, Миш.	20.00
Алина Де Бас, Ст. Пітерсбюрґ, Фла.	20.00
Любов Долинська, Амстердам, Н.Й.	20.00
Алекс Шендюх, Ветерсфілд, Конн.	20.00
Ілля Бойко, Мт. Слиміт, Миш.	20.00
Розалія Волощук, Джерзі Сиsті, Н.Дж.	20.00
Л.Онишкевич, Лавренсвіл, Н.Дж.	20.00
Розалія Поліщук, Фінікс, Арізона	20.00
П. Васко, Джерзі Сиsті, Н.Дж.	20.00
Орест Сbooробей, Рочестер, Н.Й.	20.00
Т. Меленко, Напа, Каліф.	20.00
Василь Скробач, Рочестер, Н.Й.	20.00
В. Проціанський, Адельфай, Мд.	20.00
Анна Свансон, Пальо Альто, Каліф.	20.00
Український Національний Музей, Чикаґо, Ілл.	20.00
Г. Заско, Гартфорд, Конн.	20.00
Андрій Фединський, Вашінґтон, Д.К.	20.00
Марія Ісків, Сан Бруно, Каліф.	20.00
Іван і Юлія Вертипорох, Ст. Пітерсбурґ, Фла.	20.00
Іван Черешня, Колумбус, Огайо	20.00
Григорій Данилюк, Ґеймсвіл, Фла.	20.00
Н. Клюфас, Мт. Проспект, Ілл.	20.00
Марія і Мирон Кузьми, Вінич, Фла.	20.00
д-р Ірена Крамарчук, Джерзі Сиsті, Н.Дж.	20.00
Юрій А. Нестор, Нейнті Ґло, Па.	20.00
П.Г. Герман, Ливонія, Мі.	20.00
Т. Герасимчук, Бруклин, Н.Й.	20.00
Юрій Диденко, Велінґфорд, Па.	20.00
Славка Пилишенко, МкЛийн, Ва.	20.00
Валентин Крам і Василь Зако, Лос Анджелес, Кал.	20.00
Андрій Жучок, Міннеаполіс, Мін.	20.00
П.Кисіль, Джексон Гайтс, Н.Й.	20.00
М. Шук, Асторія, Н.Й.	20.00
В'ячеслав А. Четенко, Анн Арбор, Миш.	20.00
А. Булак, Баффало, Н.Й.	20.00
д-р Остап Кошуба, Парк Ридж, Ілл.	20.00
А. Дяків, Асторія, Н Й.	20.00
Робін і д-р Роман Куц, Ню Гейвен, Конн.	20.00
д-р П. Телішевський, Парма, Огайо	20.00
Аскольд Гайвас, Ґейнсвіл, Фла.	20.00
Павло Квасниця, Філядельфія, Па.	20.00
Григорій Куликівський, Парк Ридж, Ілл.	20.00
д-р Володимир Процюк, Філядельфія, Па.	20.00
д-р Володимир Білецький, Толмадж, Огайо	20.00
д-р В. Галич, Суперйор, Віск.	20.00
д-р Евген Перейма, Ірвінґтон, Н.Дж.	20.00
Адріян і Лариса Долінські, Вестфілд, Н.Дж.	20.00
Зеновія Комарянська, Парма, Огайо	20.00
Василь Сердюк, Трентон, Н.Дж.	20.00
Ольга Боба, Форт Лі, Н.Дж.	20.00
Роман Лукашевський, Чикаґо, Ілл.	20.00
Петро Твердохліб, Рочестер, Н.Й.	20.00
Т. Пилавка, Чикаґо, Ілл.	20.00
Люба і Степан Процик, Спрінґфілд, Ва.	20.00
Ярина Тудорковецька, Аллістон, Онт. Канада	20.00
Мирон Бучак, Скенектеді, Н.Й.	20.00
Роман Юшкевич, Дітройт, Миш.	20.00
П. Винницька, Бетлегем, Па.	20.00
Петро і Марія Питель, Чикаґо, Ілл.	20.00
о. Стефан Ганкевич, Парма, Огайо	20.00
Олександер Павлюк, Гадлій, Масс.	20.00
Дмитро Гізовський, Чикаґо, Ілл.	20.00
Марія Димидчук, Чучман, Торонто, Канада	20.00
М. Тарнавський, Моравія, Н.Й.	20.00
Б. С. Венгловський, Рочестер, Н.Й.	20.00

З нагоди Ювілею 90-ліття Полковника Содоля Зелінського зложили:

Жертводавець	Сума
Лівія Дацьківська, Нюарк, Н.Дж.	20.00
Юрій Венке, Мейплвуд, Н.Дж.	20.00

СПИСОК ч. 9

Жертводавець	Сума
Олекса Дземюк, Чікаґо, Ілл.	10.00
А. Проскурня, Ірвінґтон, Н.Дж.	10.00
Галина Траверза, Рокфорд, Ілл.	10.00
Дмитро Крижанівський, Лонг Айленд Сиsті, Н.Й.	10.00
Юрій Ставничий, Асторія, Н.Й.	10.00
Юрій Навроцький, Квінс Виллedж, Н.Й.	10.00
Темотій Магура, Монтур Фолс, Н.Й.	10.00
Андрій Дякун, Вілліямсвіл, Н.Й.	10.00
Іван Ревіцький, Чікаґо, Ілл.	10.00
Микола Бобечко, Міллбурґ Гайтс, Огайо	10.00
Юрій Мичковський, Вестервіл, Огайо	10.00
Василь Рибак, Бетлегем, Па.	10.00
Марія Цісик, Ню Бронсвик, Н.Дж.	10.00
М. Чала, Річмонд Ґіл, Н.Й.	10.00
Павло Ґут, Юніон, Н.Дж.	10.00
Мартин Панко, Мейплвуд, Н.Дж.	10.00
Євген Дорош, Лонг Айленд Сиsті, Н.Й.	10.00
Василь Бойдуй, Форест, Ва.	10.00
Михайло Семчишин, Рестон, Ва.	10.00
Роберт Торіслі, Юніон, Н.Дж.	10.00
О. Шевченко, Бриджвотер, Н.Дж.	10.00
Анна Клюсик, Сиракюзи, Н.Й.	10.00
Г. Харамбура, Рочестер, Н.Й.	10.00
Йосип Човник, Фрайзер, Мі.	10.00
Стефан Рубаш, Валлінґфорд, Па.	10.00
Іван Момот, Честер, Па.	10.00
Степан і Катерина Терлецькі, Янгставн, Огайо	10.00
Марія Морріс, Кемдін, Дел.	10.00
Петро Бурак, Аделл, Ві.	10.00
Ілля Павліш, Бервин, Ілл.	10.00
Л.Ковалевський, Ютика, Н.Й.	10.00
Роман Винник, Гайд Парк, Н.Й.	10.00
Зенон Осінчук Форт Вейн, Інд.	10.00
Марія Ривак, Асторія, Н.Й.	10.00
А. Сидоряк, Брансвік, Огайо	10.00
Е. Боднович, Рендольф, Н.Дж.	10.00
Євген Гутович, Квінс, Н.Й.	10.00
Михайло Гринчук, Гартфорд, Конн.	10.00
Петро Когулька, Бруклин, Н.Й.	10.00
д-р Юрій Савицький, Ріверсайд, Кт.	10.00
Михайло Тренза, Карл Плаз, Н.Й.	10.00
Ю. Левицький, Ню Йорк, Н.Й.	10.00
Адам Лісікевич, Воррен, Мі.	10.00
Надія Світлична, Ірвінґтон, Н.Дж.	10.00
Еміль Мейбо, Ірвінґтон, Н.Дж.	10.00
Антін Яворський, Гартфорд, Конн.	10.00
Іван Дуда, Філядельфія, Па.	10.00
Василь Грибик, Ірвінґтон, Н.Дж.	10.00
М. Бабій, Воррен, Мі.	10.00
д-р Олег Сохан, Йонкерс, Н.Й.	10.00
Катерина Ґарбінська, Ембридж, Па.	10.00
Григорій Мисишин, Спрінґфільд, Масс.	10.00
Ірена Юрчишин, Ню Брітен, Конн.	10.00
Стефанія Кузьма, Чікаґо, Ілл.	10.00
Володимира Палох, Кю Ґарден, Н.Й.	10.00
Маріян Бурбела, Матаван, Н.Дж.	10.00
Іванна Жовнір, Елмгирст, Н.Й.	10.00
Ярослав Мартинюк, Кліфтон, Н.Дж	10.00
Мира Матус, Рідінґ, Па.	10.00
Романа Тобіянська, Стерлінґ Гайтс, Мі.	10.00
Ґ. Назарк, Дірборн, Мі.	10.00
Богдан Остап'юк, Маямі, Фла.	10.00
М. Гельбіґ, Скоп Тревел, Нюарк, Н.Дж.	10.00
Наталка Малкович, Дітройт, Міч.	10.00
Володимир Ганас, Балтимор, Мд.	10.00
Дмитро Головатий, Піттсбурґ, Па.	10.00
Зиновія Ґлов'як, Ріґо Парк, Н.Й.	10.00
Микола Ласебний, Кліфтон, Н.Дж.	10.00
Стефанія Слюсар, Ріджвуд, Н.Й.	10.00
Лідія Ґеорґієнко, Міннеаполіс, Мінн.	10.00
Орест Пітьо, Нюарк, Н.Дж.	10.00
Олександер Моцьо, Чікаґо, Ілл.	10.00
Люба Мельник, Елмгирст, Н.Й.	10.00
Микола Клюсик, Сиракюз, Н.Й.	10.00
д-р Мирон Гарматій, Четгем, Н. Дак.	10.00
Володимир Когутяк, Ютіка, Н.Й.	10.00
Джеймс Браник, Добз Фері, Н.Й.	10.00
Юліян Гиндій, Берклей, Миш.	10.00
Ольга Ляшкевич, Кергонксон, Н.Й.	10.00
Дмитро Кулинич, Соґертіс, Н.Й.	10.00
Павло Колтунюк, Флашінґ, Н.Й.	10.00
Андрій Зварун, Рослин Гайтс, Н.Й.	10.00
М. Мартинишин, Янґставн, Огайо	10.00
Стефан Томас, Ґарфілд, Н.Дж.	10.00
Яким Заяць, Марльборо, Конн.	10.00
Стефан Фірко, Філядельфія, Па.	10.00
П. Лодинська, Ню Гейвен, Конн.	10.00
Ізидор Заплатинський, Ферв'ю Парк, Огайо	10.00
Катерина Глинська, Ню Йорк, Н.Й.	10.00
Алекс Медвідь, Форт Лотердейл, Фла.	10.00
Юрій Марущак, Філядельфія, Па.	10.00
Микола Зависький, Вотервліт, Н.И.	10.00
Дмитро Хом'як, Вест Роксбурі, Масс.	10.00
Анна Турчан, Норвуд, Ма.	10.00
Стефан Ґлут, Кліфтон, Н.Дж.	10.00
Роман Татарський, Воррен, Миш.	10.00
Василь Мироняк, Чикаґо, Ілл.	10.00
Нановський, Шіпенвіл, Па.	10.00
Теодозія Когут, Філядельфія, Па.	10.00
Володимир Синенький, Рокфорд, Ілл.	10.00
Христина Демидович, Лівінґстон, Н.Дж.	10.00
Роман Трач, Пенфільд, Н.Й.	10.00
Петро Попович, Веймонт, Масс.	10.00
Діяна Курило, Воррен, Миш.	10.00
Михайло Варіс, Доллеставн, Па.	10.00
Михайло Брида, Фаєтвілл, Н. Кар.	10.00
Ярослав Прухницький, Рутерфорд, Н.Дж.	10.00
Ярослав Клим, Лонг Айленд Сиsті, Н.Й.	10.00
О. Баранський, Литтл Ник, Н.Й.	10.00
Р. Столярчук, Мейплвуд, Н. Дж.	10.00
Ярослав Тимочко, Фреш Медовс, Н.Й.	10.00
Микола Аврамчук, Кергонксон, Н.Й.	10.00
Іван Гулей, Колумбус, Огайо	10.00
Микола Курчак, Іст Медов, Н.Й.	10.00
Давид Джірардин, Берін Спрінґс, Мі.	10.00
Ольга Фарміґа, Пассейк, Н.Дж.	10.00
І. Ґумовський, Лонг Айленд, Н.Й.	10.00
Модест Венгринович, Джексон Гайтс, Н.Й.	10.00
В. Гойдиш, Ню Йорк, Н.Й.	10.00
Денис Шук, Нортгемптон, Па.	10.00
В. Соя, Ґарден Сиsті, Миш.	10.00
А. Слюсаренко, Філядельфія, Па.	10.00
Володимир Юркевич, Мейплвуд, Н.Дж.	10.00
Іван Васильців, Равей, Н.Дж.	10.00
Галина Гаврилюк, Джерзі Сиsті, Н.Дж.	10.00
Роман Голод, Чикаґо, Ілл.	10.00
Антін Дикий, Міддл Вілледж, Н.Й.	10.00
Б. Пасічинський, Порт Джервіс, Н.Й.	10.00
Михайло Коваль, Монсій, Н.Й.	10.00
Павлина Корлатович, Парма, Огайо	10.00
Оксана Рак, Лонг Айленд Сиsті, Н.Й.	10.00
Володимир Квас, Кергонксон, Н.Й.	10.00
Мирон Луцишин, Чікаґо, Ілл.	10.00
Йосиф Серафин, Елмгирст, Н.Й.	10.00
Валентин Катречко, Орендж, Конн.	10.00
Юлія Димкар, Рочестер, Н.Й.	20.00
В. Поцілуйко, Дітройт, Миш.	10.00
Іванна Левицька, Чикаґо, Ілл.	10.00
Ольга Вількінсон, Понтіяк, Миш.	10.00
Теодор Кікцьо, Бриджв'ю, Ілл.	10.00
Сестри св. Василія Великого, Асторія, Н.Й.	10.00
Іван Романець, Картерет, Н.Дж.	10.00
Василь і Віра Медяники, Рочестер, Н.Й.	10.00
Віра Ткачинська, Чикаґо, Ілл.	10.00
Софія Салдан, Ню Йорк, Н.Й.	10.00
Іван Давидюк, Гаґерставн, Мд.	10.00
Ярема Вишневецький, Джексон Гайтс, Н.Й.	10.00
Микола Мартинюк, Олифант, Па.	10.00
Джеймс Савчук, Ярдлі, Па.	10.00
Юрій Мазуркевич, Блейклі, Па.	10.00
Ярослав Конопада, Медісон Гайтс, Миш.	10.00
Степан Бойчук, Даймонд Пойнт, Н.Й.,	10.00
Роман Воробкевич, Воррен, Миш.	10.00
Андріяна, Гаврилюк, Сільвер Спрінґ, Мд.	10.00
Богдан Гурко, Луїзвілл, Кент.	10.00
Олександра Костюк, Міннеаполіс, Мінн.	10.00
Василь Ганак, Шарон, Па.	10.00
І.М. Руснак, Рочестер, Н.Й.	10.00
Олександер Ковган, С. Бавнд Брук, Н.Дж.	10.00
А. Турчин, Блумінґтон, Інд.	10.00
Василь Чапленко, Матаван, Н.Дж.	10.00

(Закінчення на ст. 4)

ЗГАДАЙМО САМІ І ПРИГАДАЙМО ІНШИМ!

ПОВІДОМЛЕННЯ КРАЙОВОГО ГРОМАДСЬКОГО КОМІТЕТУ ДЛЯ ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ ЖЕРТВ ВЕЛИКОГО ГОЛОДУ В УКРАЇНІ В 1932/33 РОКАХ.

(Закінчення зі стор. 3)

І. Питляр, Маямі Біч, Фла.	10.00
Стефанія Папіж, Міннеаполіс, Мінн.	10.00
С.І. де Василь, Маямі, Фла.	10.00
О. Войтович, Ню Йорк, Н.Й.	10.00
Микола Чижій, Пібаді, Масс.	10.00
Ярослав Дикий, Чикаго, Ілл.	10.00
д-р Микола Бараболяк, Ціцеро, Ілл.	10.00
Роман Залуцький, Чикаго, Ілл.	10.00
В. Черевко, Ст. Пітерсбург, Фла.	10.00
Іван Марсон, Ню Гайд Парк, Н. Й.	10.00
Н. Черевайко, Чикаго, Ілл.	10.00
Юрій Воронецький, Чикаго, Ілл.	10.00
Ярослав Кузьмин, Клівленд, Огайо	10.00
Петро Бард, Дейтон, Огайо	10.00
В. Олійник, Порт Джеф Ста, Н.Дж.	10.00
Катерина Луцишин, Пай Буш, Н.Й.	10.00
Люба Коломиєць, Чикаго, Ілл.	10.00
Павло Гірняк, Чикаго, Ілл.	10.00
Марія Качмар, Дітройт, Миш.	10.00
Михайло Прибильський, Озон Парк, Н.Й.	10.00
Лев Федорук, Філядельфія, Па.	10.00
Василь Гіна, Ню Гейвен, Конн.	10.00
Олексій Кедринський, Джерзі Сити, Н.Дж.	10.00
Софія Челик, Норіставн, Па.	10.00
Анна Решетило, Ва. Біч, Ва.	10.00
Евген Шафран, Форест Гіллс, Н.Й.	10.00
Гліб Гаюк, Кокейсвил, Мд.	10.00
Орест І. Клюфас, Гантер, Н.Й.	10.00
Орест Небеш, Парма Гайтс, , Огайо	10.00
Михайло Сушко, Парма, Огайо	10.00
І.М. Домбчевський, Джеймсвіл, Н.Й.	10.00
В. Черкавський, Чикаго, Іл.	10.00
В. Саляк, Ню Йорк, Н.Й.	10.00
Микола Диркач, Піттсбург, Па.	10.00
Михайло Дудич, Чикаго, Ілл.	10.00
А.О.Михальців, Честер, Па.	10.00
Богдан Тигасюк, Філядельфія, Па.	10.00
Ярослав Корчмарик, Ярдлі, Па.	10.00
Стефан А. Попель, Фарго, Н. Дак.	10.00
Йосиф Баранкевич, Флашінг, Н.Й.	10.00
Ольга Матула, Патомак, Мд.	10.00
Розалія і Микола Прихоженки, Філядельфія, Па.	10.00
Ігор і Віра Микити, Медфілд, Ма.	10.00
В.П. Коваленко, Вайнленд, Н.Дж.	10.00
Петро Демків, Вармінстер, Па.	10.00
Н. і М. Михалевич, Філядельфія, Па.	10.00
Віра Садівник, Філядельфія, Па.	10.00
Петро Ґула, Чикаго, Ілл.	10.00
Микола Кончак, Дітройт, Миш.	10.00
Стефан Мисюга, Ваяндот, Миш.	10.00
Тимків, Колумбус, Огайо	10.00
В.І. Станиславів, Міннеаполіс, Мінн.	10.00
Іван Романюк, Маргейт, Н.Дж.	10.00
Бронислава Гриничак, Бравн Мілс, Н.Дж.	10.00
Ніна і Йосиф Волчастий, Філядельфія, Па.	10.00
Василь Сидор, Рочестер, Н.Й.	10.00
Йосиф Гуїчак, Лейк Зурик, Ілл.	10.00
Іван Лаврин, Чикаго, Ілл.	10.00
д-р М. Тимняк, Савт Голанд, Ілл.	10.00
Дмитро Бобеляк, Нюарк, Н.Дж.	10.00
Іван Назар, Ст. Луїз, Мо.	10.00
Йосиф В. Бекенбах, ст., Олбані, Н.Й.	10.00
Павло Крук, Детфорд, Н.Дж.	10.00
Іван і Софія Головка, Левитавн, Па.	10.00
Роман Горбачевський, Філядельфія, Па.	10.00
о. Іван Ткачук, Ню Йорк, Н.Й.	10.00
Стан Фурманюк, Чикаго, Ілл.	10.00
Тед Сивий, Карнегі, Па.	10.00
Ярослав Масюк, Філядельфія, Па.	10.00
Іван Запряла, Колингдейл, Па.	10.00
Олена Семенів, Рочестер, Н.Й	10.00
Галина Бурбан, Кингвуд, Тек	10.00
Р. Лаврів, Чикаго, Ілл.	10.00
І. Букачевський, Едісон, Н.Дж	10.00
інж. Віктор Яворський, Бриджвотер, Н.Дж.	10.00
Лев Блонарович, Річмонд, Ва	10.00
М.Винничок, Фінікс, Аріз.	10.00
д-р Богдан І. Лончина, Стерлінг Гайтс, Мі.	10.00
Анна Ремик, Кантон, Ма.	10.00
С. Мацкевич, Чикаго, Ілл.	10.00
В. Матковський, Чикаго, Ілл	10.00
Ольга Папас, Довнерс Ґров, Ілл.	10.00
М.О.Головатий, Ґров Пойнт, Ін.	10.00
Микола Гура, Севен Гиллс, Огайо	10.00
Іванна Шкарупа, Парма, Огайо	10.00
Андрій і Юлія Колтун, Бруклин, Н.Й.	10.00
Анна Н. Шапіро, Лавренсвіл, Н.Дж	10.00
Дарія Каранович, Ірвінгтон, Н.Дж	10.00
Іван Левицький, Кентон, Дел	10.00
Іван Колігман, Вапінджер Фоллс, Н.Й.	10.00
Ірена Новак, Мілвокі, Віск.	10.00
о. Макар Михайлів, Манвіл, Н.Дж.	10.00
Анна Самосій, Трентон, Н.Дж.	10.00
Микола Добрянський, Ню Йорк, Н.Й.	10.00
Юрій Войчак, Баффало, Н.Й	10.00
Анна Герман, Джерзі Ситі, Н.Дж.	10.00
Анна Сукейс, Маргейт, Н.Дж.	10.00
Надія Юрчинська, Трентон, Н.Дж	10.00
Софія Слонська, Філядельфія, Па.	10.00
Стефанія Бабкевич, Клівленд, Огайо	10.00
Іван Сенковський, Джерзі Ситі, Н.Дж.	10.00
Любов Савойка, Ірвінгтон, Н.Дж.	10.00
Данило Ріффон, Бриджпорт, Конн.	10.00
Г. Тір, Ґрос Айл, Мі	10.00
Марія Кузів, Геддонфілд, Н.Дж.	10.00
Гелен Мірчук, Сіятл, Ва.	10.00
Петро Купець, Філядельфія, Па.	10.00
Люба Струс, Парма, Огайо	10.00
Андрій Конюх, Ню Йорк, Н.Й	10.00
Евген Войтович, Чикаго, Ілл.	10.00
Михайло Олійник, Манчестер, Конн	10.00
Володимир Шиприкевич, Філядельфія, Па.	10.00
Іван Шпак, Джаксон, Н.Дж.	10.00
Анна Дражньовська, Філядельфія, Па.	10.00
Олександер Михайлюк, Філядельфія, Па.	10.00
Н.Криса, Ню Йорк, Н.Й	10.00
Стефан Мазяр, Сан Гозей, Ка.	10.00
Анна Тиха, Ірвінгтон, Н.Дж	10.00
Ольга Дармохвал, Піскатевей, Н.Дж.	10.00
Н.М. Кравчук, Моррисвіл, Па.	10.00
Галина С.Рейган, Нюбері, Масс.	10.00
В. Луців, Морріставн, Па.	10.00
Іван Романів, Маргейт, Н.Дж	10.00
Андрій Лихолат, Балтимор, Мд.	10.00
С. Горохівський, Пт. Лефф Ста, Н.Й.	10.00
Олег Воловина, Міддлтавн, Виск	10.00
Мирон Курилець, Гартфорд, Конн.	10.00
Володимир Мерещак, Велерсфілд, Конн.	10.00
М. Баб'юк, Джексон Гайтс, Н.Й	10.00
Дарія Горняткевич, Кергонксон, Н.Й.	10.00
ген. Петро Григоренко, Лонг Айленд, Н.Й.	10.00
Люся Яськів, Омага, Небраска	10.00
Е.С. Кохан, Ню Йорк, Н.Й.	10.00
о. протопресвітер, Теодор Форостій, Норт Порт, Фла.	10.00
М. Голіян, Лейквуд, Огайо	10.00
Марія Ілек, Перт Амбой, Н.Дж.	10.00
Михайло Заверюха, Клівленд, Огайо	10.00
Мирон Сидорович, Де Вітт, Н.Й	10.00
А. Сваричевська, Гиксвил, Н.Й	10.00
С. Лаба, Рочестер, Н.Й.	10.00
Анна Гаррісон, Ню Йорк, Н.Й	10.00
Іван Босвельський, Мейкаі Аріз.	10.00
Федір Сломошинський, Ріверсайд, Конн.	10.00
Марія Буняк, Порт Шарльот, Фла	10.00
Л. Черко, Омага, Небраска	10.00
Теодор Коваль, Вебстер, Н.Й	10.00
О. Мусаковський, Ірвінгтон, Н.Дж.	10.00
д-р Тарас Новосівський, Роквіль, Мд.	10.00
В. Карий, Джерзі Сити, Н.Дж.	10.00
Стефан Данилевич, Галивуд, Фла.	10.00
Роман Вомпель, Філядельфія, Па.	10.00
Роман О. Грабець, Парма, Огайо	10.00
Марія Голуб, Міннеаполіс, Мінн.	10.00
Наталка Каменецька, Стоктон, Кал.	10.00
Микола Киценюк, Лінден, Н.Дж.	10.00
Михайло Щурко, Гантінгтон Пк., Кал.	10.00
Микола Ганич, Парма, Огайо	10.00
Б. Литвин, Голивуд, Фла.	10.00
Іван Марлов, Маямі, Фла.	10.00
Параскевія Кучма, Ню Йорк, Н.Й.	10.00
Михайло Панкевич, Ню Гейвен, Конн.	10.00
Ярослава Кукіль, Гартфорд, Конн.	10.00
Іванна Гурман, Кеп Мей Ч., Н.Дж.	10.00
Марія Меліта, Ню Йорк, Н.Й.	10.00
Анастазія Бродин, Бруклин, Н.Й.	10.00
М. Барановський, Дітройт, Миш.	10.00
Іван Старейкий, Аллентавн, Па.	10.00
д-р Роман Топольницький, Вілліямсвіл, Н.Й.	10.00
Зенон Савицький, Ютика, Н.Й.	10.00
Люба Мосевич, Джерзі Сити, Н.Дж.	10.00
Яким Данилів, Філядельфія, Па.	10.00
Галина Мартинів, Норт Порт, Фла.	10.00
В. Баранський, Ванчунг, Н.Дж.	10.00
Н.Н., Мінн.	10.00
В.Г. Король, Ґротон, Конн.	10.00
Марія Мулькевич, Балтимор, Мд.	10.00
П. Мудрий, Балтимор, Мд.	10.00
Дмитро Ласевич, Бруклин, Н.Й.	10.00
М. Слисобей, Гечі Гіл, Н.Дж.	10.00
З. Зарицький, Плейнв'ю, Н.Й.	10.00
Іван Подільчук, Юніон, Н.Дж.	10.00
Е. Майковський, Спокейн, Ва.	10.00
Юрій Луцишин, Ричмонд Гилл, Н.Й.	10.00
Татіяна Цимбал, Філядельфія, Па.	10.00
Наталка Кльован, Парма, Огайо	10.00
Андрій Гірняк, Сиракюз, Н.Й.	10.00
С. Дубик, Севен Гиллс, Огайо	10.00
Василь М. Гаєвий, Кораль Спрінгс, Фла.	10.00
Микола Дякун, Ливонія, Мі.	10.00
Ірена В. Клос, Лорейн, Огайо	10.00
З. Квіт, Філядельфія, Па.	10.00
Віктор Боярський, Навгаток, Конн.	10.00
Григорій Бебко, Клівленд, Огайо	10.00
Василь Єрега, Ґлен Спей, Н.Й.	10.00
д-р Михайло Лободяк, Форт Додж, Айова	10.00
І.Т. Серей, Голіок, Ма.	10.00
Микола Лащенко, Чикаго, Ілл.	10.00
Прокоп Ґульда, Вілліямставн, Н.Дж.	10.00
Віра Боднарук, Воррен, Миш.	10.00
А. Матвишин, Чикаго, Ілл.	10.00
Магдалина Косаза, Вілліямставн, Н.Дж.	10.00
Стефанія Балко, Гартфорд, Конн.	10.00
Анна Ганчарик, Гартфорд, Конн.	10.00
Йосиф Іванів, Розлин, Н.Й.	10.00
Нестор Шуст, Гадсон, Огайо	10.00
Ірена Івасишин, Флашінг, Н.Й.	10.00
М. Березовський, Гадонфілд, Н.Дж.	10.00
Іван Бродило, Елмонт, Н.Й.	10.00
Анна Шафран, Клифтон, Н.Дж.	10.00
Марія і Константин Галецькі, Ню Йорк, Н.Й.	10.00
Тимко Бойко, Філядельфія, Па.	10.00
Роман Доменчук, Томастон, Конн.	10.00
Перла Бартків, Фентон, Миш.	10.00
Василь Савчук, Гайд Парк, Н.Й.	10.00
Стефан Ґула, Фінікс, Аріз.	10.00
М. Лоза, Чіктовейга, Н.Й.	10.00
В.Бурдьо, Фаствил, Арк.	10.00
Р. Дикайло, Воррен, Миш.	10.00
Т. Богданська, Нюарк, Н.Дж.	10.00
Е. Денейса, Бруклин, Н.Й.	10.00
Іван Кузбит, Вайтстон, Н.Й.	10.00
Петро Кедись, Гілсайд, Ілл.	10.00
Василь Камінський, Вілтмет, Ілл.	10.00
А. Ґуримак, Лос Анджелес, Кал.	10.00
Мирон Хомин, Орендж, Ка.	10.00
Василь Яременко, Чула Виста, Кал.	10.00
Іван Набережний, Трой, Н.Й.	10.00
Іван Деркач, Палос Гиллс, Ілл.	10.00
проф. Володимир Тритяк, Кергонксон, Н.Й.	10.00
Роман Подоляк, Флораль Парк, Н.Й.	10.00
Лідія Береза, Філядельфія, Па.	10.00
Михайло Ірас, Ґлен Спей, Н.Й.	10.00
Ігор О.Е. Котлярчук, Александрія, Вірджінія	10.00
Василь Сосяк, Форест Гиллс, Н.Й.	10.00
Степан Ярема, Ню Йорк, Н.Й.	10.00
Аніта і Іван Федоренки, Чикаго, Ілл.	10.00
Стефанія Гордіюк, Ню Йорк, Н.Й.	10.00
І.А. Левицький, Спрінгфільд, Па.	10.00
Василь Мельничин, Франкфорт, Кентакі	10.00
Василь Черненко, Дітройт, Миш.	10.00
О. Заболотний, Приніос, Па.	10.00
о. Степан Гринюк, Олифант, Па.	10.00
Ірена Вербицька, Вудсайд, Н.Й.	10.00
Валентина і Степан Когути, Гартфорд, Конн.	10.00
Марія Дженінгс, Милвокі, Ві.	10.00
М. Ступарик, Лорейн, Огайо	10.00
Христина Павляк, Піскатавей, Н.Дж.	10.00
М. Рапач, мол., Ст. Джонсвіл, Н.Й.	10.00
А. Двораківська, Нортгемптон, Па.	10.00
М.Лисобей, Чері Гилл, Н.Дж.	10.00
Степан Клепарчук, Ґлен Спей, Н.Й.	10.00
М. Белей, Філядельфія, Па.	10.00
Орися Пилишенко, Санта Моніка, Ка.	10.00
Лев Семущак, Вудсайд, Н.Й.	10.00
Василь Ковач, Стратфорд, Конн.	10.00
Микола Костирко, Сакраменто, Кал.	10.00
проф. Іван Лобай, Орендж, Конн.	10.00
А. Мирошниченко, Канога Парк, Кал.	10.00
Вінкентій і Аніта Допко, Левсбарі, Па.	10.00
Іван Лесько, Ст. Пітерсбург, Фла.	10.00
Марія і Стефан Андрушків, Брідвуд, Квінс, Н.Й.	10.00
Йосиф Постоловський, Дірборн Гайтс, Миш.	10.00
Іван і А. Іванець, Дітройт, Миш.	10.00
Марія Лаврук, Бруклин, Н.Й.	10.00
Іван Худий, Асторія, Н.Й	10.00
Олександер Канюка, Міннеаполіс, Мінн.	10.00
Н.Н., Клівленд, Огайо	10.00
Йосиф Седор, Централіа, Па.	10.00
Микита Гульнік, Равей, Н.Дж.	10.00
Катр'я Василькевич, Ґрінсбург, Па.	10.00
Михайло Хомик, Рочестер, Н.Й.	10.00
Григорій Лень, Ст. Луїз, Ілл.	10.00
Анна і Богдан Сатурський, Клівленд, Огайо	10.00
А. С., Рочестер, Н.Й.	10.00
Михайло і Ґертруд Дуби, Ст. Луїз, Мо.	10.00
Орися Джонсон, Ст. Пітерсбург, Фла.	10.00
Дарія Цапар, Вайнленд, Н.Дж.	10.00
Володимир Костюк, Вудсайд, Н.Й.	10.00
П.Дмитренко, Сонома, Кал.	10.00
С. Кульчицький, Чикаго, Ілл.	10.00
І.Стойко, Савт Орендж, Н.Дж.	10.00
Олександер Процик, Гат Спрінґ, Арк.	10.00
Василь Стеценко, Філядельфія, Па.	10.00
Степан Капелюх, Карнегі, Па.	10.00
М.П., Чикаго, Ілл.	10.00
Євген В.Гоміцький, Валей Котедж, Н.Й.	10.00
С. Кецик, Ґлавстер, Ма.	10.00
І.А. Сава, Фт. Лавтердейл, Фла.	10.00
А.Р. Слоневський, Чарлестон, С.К.	10.00
В.А. Маловицький, Ендвелл, Н.Й.	10.00
Ольга і Бернард Соловій, Дірборн Гайтс, Миш.	10.00
І.Гаврилюк, Ярдвіл, Н.Дж.	10.00
Чарлс С. Креденсон, Сан Рафаел, Кал.	10.00
Роман Борковський, Йонкерс, Н.Й.	10.00
Теодозій Шлапак, Ст. Пітерсбург, Фла.	10.00
Богдан Волошинович, Ст. Пітерсбург, Фла	10.00
Євген Людкевич, Монровія, Кал.	10.00
І.А. Вомпель, Філядельфія, Па.	10.00
Евстахій Мазяр, Чікаго, Ілл.	10.00
М. Саньків, Гановер, Па.	10.00
А.А. Ґрановський, Ст. Пол, Мін.	10.00
А. Рожновський, Лос Анджелес, Кал.	10.00
Іван і Доріс Беш, Янгтавн, Аріз.	10.00
В. Сілецький, Лорейн, Огайо	10.00
Анна Полик, Данел, Н.Дж.	10.00
Джералд і Т. Кубен, Кергонксон, Н.Й.	10.00
Доротеа і Іван Ґ. Вилдер, Туксідо Парк, Н.Й.	10.00
Володимир Кравс, Сиракюз, Ню Йорк	10.00
Василь Притула, Бінґамптон, Ню Йорк	10.00
Теодор Шулька, Балтімор, Мд.	10.00
Марта Новицька, Гемден, Конн.	10.00
Ксеня Антипів, Ютика, Н.Й.	10.00
Михайло Гладій, Дірборн, Миш.	10.00

Історія України і Культурний Центр

У передмові до І-го тому „Історії України--Руси" (1954) великий український науковець, автор 10-томової історії України проф. Михайло Грушевський пише: „Вправді невеселий переважно образ дає нам наша історія..., але суспільність, що має віру в себе, мусить мати і відвагу глянути на неприкрашену правду свого минулого, щоб зачерпнути в ній не зневіру, а силу".

При цій нагоді пригадаємо коротко, за словами філолога Пантелеймона Ковалева, історичну схему проф. Грушевського: „Цю історичну схему Грушевського протягом 15-ти років приймали і в СРСР—історики А. Пресняков, М. Любавський і навіть М. Покровський. Ці вчені ввесь Київський період виключили з історії російського народу... Але згодом (з 1936 р.)... висунуто теорію „єдиного прарусього народу..." (Вступ до історії східньослов'янських мов, 1970, стор. 24-25). Цю історичну схему дає нам і проф. Н. Полонська: „Київська держава була витвором української народности... Київський період перейшов... в галицько-волинський XIII ст., а пізніше—литовсько-польський XІУ-XУІ ст(„Історія України", том І, стор. 24).

Маємо особливу приємність повідомити українську спільноту, що Товариство для поширення української науки на Заході, яке тепер скорочено на: Товариство для поширення української науки і яке має основну ціль-перекласти при Українському Вільному Університеті двотомову „Історію України" проф. Полонської-Василенко на світові мови, включилось до Українського Освітньо-Культурного Центру (УОКЦ), де, за висловом інж. Лева Яцкевича, „мають свій осідок 25 українських товариств, установ та студій: молодечих, жіночих, музичних, малярських, танкових, наукових та професійних...".

Тут треба згадати, що цей Культурний Центр завдячує своє чотирирічне існування головно праці молодої генерації та жертвенному й невтомному голові Центру д-рові Олександрові Черникові. Між іншим, згадане скорочення назви „Товариства" (де відкинуто слова „на Заході") було пропозицією д-ра Черника, , „бож, за його висловом, перекладену „Історію України" на світові мови (англійську, французьку, німецьку і еспанську) треба переслати й на далекий Схід до бібліотек головніших університетів Китаю, Японії і т. п. З цим згідні також молоді правники—дорадники „Центру" і „Товариства для поширення української науки"—адвокати А. Стецьків і д-р А. Шуль.

Всі ми знаємо, що друга велика і політична українська еміграція зближається „до кінця", але історії України в чужих мовах не маємо. Цього для нас ніхто не зробить, а потребують історії України не лише чужинці, але й молоді генерації українського народу на поселеннях. Тому просимо пересилати пожертви на переклад двотомової „Історії України" проф. Полонської до українського банку—„Кредитівки" на нову адресу Централі: Ukrainian Selfreliance Federal Union, 1729 Cottman Ave., Philadelphia, Pa. 19111. Чеки виставляйте на: Ass'n for Promotion of Ukrainian Science. No. 5069. Пожертви можна відтягати від податку (число чартеру: 23— 2137454).

Управа і Екзекутива Товариства для поширення української науки

Михайло Діденко, Трентон, Н.Дж.	10.00
Е. Михайлюк, Бруклин, Ню Йорк	10.00
Марія Головінська, Філядельфія, Па.	10.00
Стефан Сінгура, Картерет, Н.Дж.	10.00
Марія Анна і Василь Й.Кліші, Джансон Сити, Н.Й.	10.00
Стефан і Анна Тарасюки, Стратфорд, Конн.	10.00
О. і Ю. Охримович, Ню Провіденс, Н.Дж.	10.00
Н. Бульба, Філядельфія, Па.	10.00
Мгр Роман Дяків, Монтен Тап, Па.	10.00
М. Ткачук, Мілтавн, Н.Дж.	10.00
Володимир Квас, Кергонксон, Н.Й.	10.00
А. Горбовий, Авл. Гайтс, Ілл.	10.00
Михайло Хомик, Рочестер, Н.Й.	10.00
Наталка Гаврилюк, Крімрідж, Н.Дж.	10.00
С.Н. Дидинський, Нарберт, Па.	10.00
Стефанія Дутковська, Стемфорд, Конн.	10.00
Іван Ґрес, Джерзі Сити, Н.Дж.	10.00
М.Б.Полегон, Бруклин, Н.Й.	10.00
Д. Нестеренко, Мускатайн, Айова	10.00
Анна Чопик, Лос Аламос, Ню Мексіко	10.00
д-р Ігор Гулавий, Гемтремк, Миш.	10.00
Михайло Голіян, Елмвуд Парк, Ілл.	10.00
Ліля Малин, Ван Гайз, Кал.	10.00
д-р Степан Іванчук, Кент, Огайо	10.00
М. Франко, Клівленд, Огайо	10.00
М. Остафійчук, Асторія, Н.Й.	10.00
Петро Іванишин, Лорейн, Огайо	10.00
М. Гречний, Гемтрек, Дітройт, Миш.	10.00
Павло Недвел, Покіпсі, Н.Й.	10.00
М. Ольга Маслій, Філядельфія, Па.	10.00
Олена Харамбура, Рочестер, Н.Й.	10.00
Дональд Горбатий, Валінгфорд, Конн.	10.00
Тереса Пігуляк, Норт Рояльтон, Огайо	10.00
Качкенович, Чикаго, Ілл.	10.00
Роман Юшкевич, Дітройт, Миш.	10.00
Петро Одарченко, Такома Парк, Мд.	10.00
Богдан Пашковський, Вест Сенека, Н.Й.	10.00
В. Томан, Порт Джеферсон, Н.Й.	10.00
д-р І.Н. Домбчевський, Джамесвіл, Н.Й.	10.00
Іван Криско, Бриджпорт, Па.	10.00
Мирослав Субтельний, Філядельфія, Па.	10.00
Михайло Стаськів, Литл Фолс, Н.Й.	10.00
О. Дубик, Гамілтон Сквер, Н.Дж.	10.00
С. Ганушевський, Рочестер, Н.Й.	10.00
Галина Бодарева, Тенафлай, Н.Дж.	10.00
Ірена і Кирило Григоровичі, Джамейка, Н.Й.	10.00
Іван Галій, Вайнленд, Н.Дж.	10.00
Марія Улянович, Порт Репаблік, Мд.	10.00
проф. Т. Мацьків, Акрон, Огайо	10.00
д-р Теодозій Сенковський, Філядельфія, Па.	10.00
Петро Марченко, Рівер Едж, Н.Дж.	10.00
І.М. Купчинський, Е. Бронсвік, Н.Дж.	10.00
о. М. Ів. Лисемко, Гат Спрінгс, Арк.	10.00
М. Різун, Слон, Н.Й.	10.00
Відділ 238 УНС, Бостон, Масс.	10.00
М. Цяпка, Нюарк, Н.Дж.	10.00
І. Харченко, Нюарк, Н.Дж.	10.00
Варвара Анна Джобо, Флашінг, Н.Й.	10.00
Йосиф Рущак, Чикаго, Ілл.	10.00
Богдан Гамерський, Октурст, Кал.	10.00
Анна і Степан Галик, мол., Дулют, Джорджія	10.00
Роман Дмитерко, Чікаго, Ілл.	10.00
І. Подоба, Ірвінгтон, Н.Дж.	10.00
Осипа Данко, Ню Гейвен, Конн.	10.00
Люба Дубно, Вест Гейвен, Конн.	10.00
Анна Стародуб, Індіянаполіс, Інд.	10.00
Іван Яворський, Сіо, Ор.	10.00

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛОК, які трапилися у попередніх списках.

Список ч. 1. Суму $125.00 зложив **Іван Головай,** а не Іван Головатий.

$100.00 одержано від **Об'єднання Сеньйорів УНСоюзу, в пам'ять пок. Йосифа Ірхи,** а не від Галини Чорномаз, як було подано.

$350.00 пожертвував **Михайло М.Косс з Дітройту,** а не Володимир Косс.

За ці помилки, КГК перепрошує жертводавців.

Українці в Дейтона Біч на Фльориді

Майже в половині фльоридського півострова над Атлантиком розрослося протягом останніх 25-30 років місто Дейтона Біч.

Завдяки умілій і послідовній реклямі міського управління в пресі і телевізії Дейтонська пляжа стала маґнетом для туристів взагалі, а в часі великодніх шкільних вакацій Меккою для високошкільної молоді зокрема.

З'їжджаються сюди студенти зі всіх усюдів зимної смуги ЗСА, а то й Канади, щоб на свій лад відпочити від школи та зазнати приємностей теплих пляж.

На пляжах тоді бачите молоді тіла обох статей, автомобілі, шатра та залишки їжі і пиття. Чуєте гуки, співи сміх, бачите розваги на вулицях міста, які нервують постійних мешканців міста та викликають, з другої сторони, вдоволення на обличчях власників готелів та розвагових центрів.

У наслідок успішної реклями та несприятливих зимових місяців почали масово поселюватися на цілій Фльориді старші люди, звичайно, емерити та такі, яким для здоров'я потрібна була зміна клімату. Гуртами вони поселювалися також в Дейтона Біч.

Вслід за ними вибралися підприємчиві сотні людей середнього і молодого віку, щоб у розбудові Фльориди доробитися, інвестуючи свій капітал, ідеї або працю. Тому сьогодні Фльорида кількістю населення доходить до 10 мільйонів.

У тому, що поміж мешканцями Дейтона Біч мусять бути також і українці, не сумнівалися новітні українські „пілігрими", які з тих чи інших причин почали в кінці 1970 років осідати в Дейтона Біч. Словесна хронологія виказує, що Василь Тудір, який з дружиною опинилися у цьому місті в 1978 році, довідалися від власниці хати, в котрій вони винаймали помещкання, що вона знає одного українця. Таким чином, вони познайомилися із Михайлом Гаврилюком, який, розшукуючи за українцями, реклямував свою українську приналежність наліпкою з тризубом на своєму авті. Власне це авто побачив якогось дня В.Коваль, і так колегія з трьох вирішила проголосити в місцевих двох газетах, що в Дейтона Біч організується українська громада для українців Дейтони й околиці.

13-го 1979 року були скликані збори, на які зійшлися 25 осіб.

Збори вирішили створити українсько-американський клюб. Вибрали президію у складі: М. Гаврилюк — голова, Я.Головко — містоголова, В.Коваль — секретар для української справи; дружина Гаврилюка Лінда — для англійської мови, та П. Литвин, В.Тудір і п-і Мендрич — члени управи.

Управа вирішила зовсім слушно дати про себе знати впливовим установам міста та розпочала просвітянську працю.

Запрошено до хати панства Гаврилюків представників преси для вислухання викладу про Україну і українців. Потім в Дейтона комюніті коледжі висвітлено фільм про Україну, власником якого є В.Коваль. Коли українська громада стала відомою у місті, тоді вона взяла офіційно участь в етнічних Різдвяних нарадах. Зроблено вечорами і ночами руками членів управи віз („флот"), який виглядом і написами показував, кому він належить.

З захопленням вітали численні глядачі на міжнародному виступі, що незабаром відбувся, групу українських танцюристів з Маямі, виступи яких улаштували Гаврилюк, тодішній власник ресторану, і Литвин, власник місцевого мотелю.

У тому ж році започатковано традицію улаштування спільних свячених та маланок, на яких завжди бувала численна українська і запрошена неукраїнська публіка.

В сусідній оселі Палм Кост відбуваються щоосени етнічні фестивалі, у котрих беруть участь українці, зокрема в розваговій частині й збирають заслужені оплески. На цих виступах атракцією є Михайло Гаврилюк, мол., обдарований танцюрист, і до речі, відомий в Америці наколесник, і панство Королі, котрі приїжджають сюди на відпочинок і збагачують програму своїми співами.

Палм Кост — це домена п-і Мендрич, яка своїм знайомством і співпрацею в значній мірі спричиняється до морального і матеріяльного успіху імпрез.

Говорячи про матеріяльні успіхи імпрез, не можна не згадати жіночої діяльности в Клюбі. Жінки не тільки готують смачну поживу, але залежно від характеру імпрези, займаються гістьми, або продажем тощо.

Властиво тільки вони своєю працею приносять дохід Клюбові. Ці жертвенні працівниці — Біданець, Гаврилюк, Ольга і Марія Меланій, Самокишин, Тудір під проводом п-і Коваль прекрасно вив'язуються із добровільно взятих на себе обов'язків, а допомагає їм завжди В. Тудір в кухні, а П. Литвин у барі з холодними напитками.

Без перебільшення можна сказати, що наша громада не відступає від намічених статутом завдань. Це українська громада без політичних забарвлень і без релігійних зрізничкувань.

То одного дня у кінці серпня ц.р. телефон приніс членам Клюбу сумну вістку. Нагло, несподівано для всіх, помер наш голова Михайло Гаврилюк. Згідно з його бажанням, тіло його відвезли до Філядельфії, Па., де він мешкав перед приїздом до Дейтони. Найближчої неділі відбулася Панахида в місцевій карпато-руській церкві, а потім сходини членів Клюбу для відзначення його пам'яті. Секретар В. Коваль розповів про його життєвий шлях, а присутні вшанували його пам'ять хвилиною мовчанки.

Св.п. М.Гаврилюк відкривав молитвою кожні найскромніші збори Клюбу; слово Україна вимовляв з пієтизмом; для кожного мав добре слово похвали чи подяки за виконану працю. Про нього власне так влучно сказала п-і Коваль.

У 40-ий день його смерти дружина Лінда замовила Службу Божу, на котрій були присутні не тільки члени Клюбу, але й інші знайомі Покійного. Потім всіх присутніх запросила дружина св. п. Михайла до себе на прийняття-поминки.

Головою Клюбу є тепер колишній містоголова інж. І.Бенеснюк, і всі ми переконані, що вестиме він нашу громаду в тому самому напрямі, яким ішов св. п. Михайло Гаврилюк.

А.Ю.

СОЮЗОВЦІ! ЩЕ ТІЛЬКИ ЧОТИРИ ТИЖНІ ЗАЛИШАЄТЬСЯ ДО ТЕПЕРІШНЬОЇ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ. ДОКЛАДІМ ВСІХ СТАРАНЬ, ЩОБ НОВИМИ ОРГАНІЗАЦІЙНИМИ УСПІХАМИ ЗУСТРІТИ 1984 РІК — СЛАВНИЙ ЮВІЛЕЙ 90-ЛІТТЯ НЕВПИННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ СВОЇМ ЧЛЕНАМ, СВОЇЙ ГРОМАДІ І СВОЄМУ НАРОДОВІ! ВІДДІЛОВІ І ГОЛОВНІ УРЯДНИКИ УНСОЮЗУ — ДОРОГІ СОЮЗОВЦІ! ЩОБ ОСІННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНА КВОТА БУЛА ВИКОНАНА, ТРЕБА В ГРУДНІ ПРИДБАТИ 500 НОВИХ ЧЛЕНІВ. ДОПОМОЖІТЬ СВОЄЮ ПРАЦЕЮ У ВИКОНАННІ ЦІЄЇ МЕТИ.

Ювілей ґалерії

На четвер, 8-го грудня ц.р. припадає 20-річчя мистецької ґалерії Ольги Соневицької. Така річниця культурної установи позитивно різниться від особистих ювілеїв. В тому, що ювілят дожив до якогось числа років, закінченого нулем, нема звичайно ніякої його заслуги (хоч він може бути гідний пошани з інших причин), але довге життя культурної установи є заслугою її проводу.

Ольга Соневицька

Організаторка і власниця ґалерії Ольга Соневицька відома зі своєї суспільно-культурної праці також і в інших ділянках. Ще в середній школі і під час студій у віденському університеті вона цікавилася мистецтвом, а особливі здібності показала до музики і літератури. Була диригенткою жіночих і мішаних хорів, виступала з рефератами при різних нагодах і працювала як журналістка спочатку в Україні, а потім в Америці, де виконала помітну працю на полі літератури: зорганізувала і видала книжку про свої рідні сторони „Історично-Мемуарний Збірник Чортківської Округи", в якій зібрала унікальні матеріяли про Чортків, Копичинці (місце народження авторки), Борщів, Заліщики і понад 200 сіл.

Хоч тепер існує кілька українських мистецьких ґалерій у вільному світі, але О. Соневицька перша заснувала того роду приватну ґалерію в ЗСА. Спочатку ця ґалерія мала свою залю у приміщенні ЛМКлюбу (коли головою клюбу був Сергій Литвиненко), а в 1967 році перенеслася до будинку товариства „Самопоміч" в Ню Йорку, де знаходиться до сьогодні. О. Соневицька не раз виїздила з виставками ґалерії до інших міст сусідніх стейтів, при чому запрошені мистецтвознавці (Кузьма, Ласовський, Малюца) виступали там з рефератами про сучасне українське мистецтво. Вістка про існування цієї ґалерії була вислана в Україну через радіо „Свобода" і радіо в Римі.

Ґалерія Ольги Соневицької не фаворизує ніякого стилю або напрямку, але дотримується принципу належного мистецького позему і відповідности різних творів для різних смаків мистецької публіки. В ґалерії були виставлені картини таких знаних українських мистців як Яків Гніздовський, Олекса Грищенко, Любослав Гуцалюк, Софія Зарицька, Катерина Кричевська, Василь Кричевський, Зоя Лісовська, Галина Мазепа, Микола Неділко, Віктор Цимбал, Іван Труш, Василь Хмелюк й інші. За творами відомих українських мистців питають клієнти, їх легше продати, але ця ґалерія не спирається виключно на „асах". В ній виставляються деколи твори нових і маловідомих мистців, яким також треба дати нагоду вийти в світ.

У сучасних умовинах вільного мистецького ринку існування ґалерій необхідне. Вони сповняють не тільки комерційне, але і культурне завдання, бо роблять мистецькі твори доступними для широкої публіки. Таку функцію виконує успішно ґалерія О. Соневицької, а доказом цього є факт 20-річного існування.

Надіємося, що невтомна Ольга Соневицька буде ще довго і успішно працювати на цьому полі і бажаємо їй більше таких ювілеїв у майбутньому.

Любомир Кузьма

Виставка картин Феодосія Гуменюка

В Торонто відбудеться виставка картин відомого українського мистця неоконформіста Феодосія Гуменюка. Відкриття виставки відбудеться без відома і без участи мистця, якому Совєтський Союз не дозволяє виставляти картини офіційно, ані не хоче дати дозволу мистцеві виїхати на Захід.

Мистець Ф. Гуменюк народився в Рибчинцях Вінницької области в 1941 році; навчався він у Дніпропетровську, мистецькі студії закінчив в Інституті скульптури, архітектури й живопису ім. І. Ю. Репіна в Ленінграді. В 1972 і 1973 роках брав участь в офіційних виставках у Ленінграді та Чехо-Словаччині, а в 1974 році у Першій виставці мистців неконформістів у Ленінграді. В мистця є дружина Наталка та дочка Уляна.

Мистець Феодосій Гуменюк з донечкою Уляною. Зліва у віночку невідома дівчинка

Ще зі студентських років мистець Гуменюк цікавився українським народним мистецтвом, літературою та історичним минулим України. Його скромну майстерню приукрашували ікони, портрет Т. Шевченка, кераміка та маківки. Біля нього в Ленінграді гуртувалися інші українські мистці та студенти незалежницького мистецького спрямування.

У своїй творчості Ф. Гуменюк черпає з народної скарбниці українського народу, зі стародавньої української іконографії та старається продовжувати традиції, розпочаті у 1920-их роках, Миколою Бойчуком та його школою.

Мистецтво Гуменюка сучасне, форми спрощені, а в образах багато українських елементів і символіки. В картинах мистця виступають гетьмани, козаки, гайдамаки, Україна, святі, колядники, півні тощо. Заголовки картин віддзеркалюють їх тематику, як наприклад „Вірність Україні" (1972), „Наші свята" (1973), „Повернення чумака" (1974), „Різдво" (1977), „Свята Родина" (1976)—це Матір Божа - Україна з дитятком і козаком; „Покрова"—це жіноча постать, оточена князями і козаками. В „Селянському натюрморті" (1977) великий хрест ділить полотно; посередині хреста риба, двотіла і двоока, по боках чаші, в рогах за хрестом сніп пшениці, маківка, морська мушля та опустіла хата з деревами без листя.

Минулого року восени у газеті „Дніпропетровська Зоря" появилась наклепницька стаття проти мистця Ф. Гуменюка під заголовком „Коли спадає маска", в якій автор Олекса Вусик, член Спілки Письменників України, писав: „Історія морального падіння, котру я збираюся вам розповісти, має мерзенний, але на мій погляд, цілком логічний кінець. До такого ганебного фіналу рано чи пізно приводять ідейні завулки, котрі, як правило, є наслідком моральної деградації особи". Далі автор наклепу в газеті закидає Ф. Гуменюкові „зображення не української історичної дійсности, а дійсности якоїсь сумнівної лжесимволіки", та звинувачує його, що замість малювання „реалістично" мастер-маляр говорить мовою ребусів-символів, химер і двозначних натяків", малює „своїх христосиків та ікони (хай навіть на тій іконі зображено Т. Г. Шевченка) і новоявлених святих великомучеників".

Після цього нападу на Ф. Гуменюка у пресі, мистця викинули зі Спілки художників, опісля відібрали майстерню, тобто можливість творчо працювати. Замовлення уже давно перед тим перестали давати (а в підсовєтській Україні мистці можуть мати лише урядові замовлення, бо приватний сектор заборонений) Відтак знову відмовили йому дозвіл на виїзд на Захід. Не дозволили мистцеві з родиною переїхати кудись інше — поза Дніпропетровське.

І все через це, що Ф. Гуменюк свідомий український мистець, що з великою любов'ю відображує у своїх картинах славне минуле України, що малює ікони, що малює з глибини своєї душі, а не згідно з приписами „соцреалізму", тобто з приписами совєтської влади. Ціле своє життя Ф. Гуменюк займався мистецтвом і ніколи не думав, що прийде час, що через мистецтво він та його родина будуть терпіти переслідування, яке триває вже кілька років. До речі, почалося воно після того, як у 1975 році в Москві Ф. Гуменюк зорганізував разом з Володимиром Макаренком першу неофіційну виставку українських мистців. У цій виставці також брали участь Віталій Сазонов, Володимир Стрельніков, Наталка Павленко (дружина Ф. Гуменюка), Зоя Лимар і Людмила Яструб, яка недавно померла.

Деяким учасникам цієї виставки пощастило виїхати на Захід і тепер вони перебувають у Европі, а Ф. Гуменюка переслідують, але не випускають; роблять все, щоб не дати йому змоги свобідно і творчо працювати, щоб знищити його та його мистецтво.

Щоб познайомити ширшу українську громаду з цим представником українського мистецького авангарду Комітет Допомоги Ф. Гуменюкові рішив зорганізувати вже третю з черги виставку його картин, які різними дорогами продісталися до Канади і тепер є у приватних колекціях.

Відкриття виставки відбудеться в п'ятницю, 2-го грудня ц. р. , о год. 7:30 вечора у галерії Канадської Української Мистецької Фундації при вулиці Блюр ч. 2118 А в Торонто. Виставка відбуватиметься в часі Конґресу СКВУ, щоб дати змогу українцям із усіх країн вільного світу побачити картини Ф. Гуменюка та познайомися з творчістю одного з найбільш талановитих мистців теперішньої України, який не має змоги працювати і виставлятися у своїй батьківщині.

УІА влаштував симпозіюм про Гельсінкські угоди

Ню Йорк, Н. Й. (УІА - В. І. Б.). — Серед багатьох імпрез, які відбуваються в українських громадах в осінньому сезоні 1983 року; переважна більшість заторкувала минувшину. Тільки невелике число займається біжучими питаннями й напрямними на майбутнє.

Серед тих останніх треба згадати дуже цікаву та вдалу імпрезу, яка відбулась 8-го жовтня ц.р. в Українськім Інституті Америки (УІА) на тему „Вплив Гельсінкської Конференції на людські права в Східні Европі та СССР". У панелі взяли участь: Лин Давідсон, офіційна делегатка Американської Гельсінкської Комісії на Мадридську Конференцію; Катрін Фіцпатрик, директорка Гельсінкської Обсерваційної Комісії для справ совєтів і Східньої Европи, та Аливін Капуста, спеціяльний асистент американського Державного Департаменту для національностевих справ Совєтського Союзу. Модератором був мгр Володимир Баранець, член Екзекутиви УІА.

Він представив присутнім доповідачів і дав короткий огляд початків Гельсінкської угоди та перебіг дальших конференцій, які мали на меті слідкувати за введення у життя цього договору, підкреслюючи, що темою доповідей будуть питання людських прав і діяльність правозахисників в Україні на тлі гельсінкських міжнародних процесів. Гельсінкська Конференція була подумана в дусі погодження бажань та інтересів західніх держав та урядів совєтського бльоку. Ті останні шукали визнання „де факто" післявоєнних кордонів і доступу до західньої технології, а західні держави хотіли стримати експансію Совєтського Союзу назовні та злагіднити внутрішні репресії комуністичних урядів проти своїх власних громадян шляхом торговельного культурного та суспільного обміну, який дав би змогу західнім ідеям і впливам розвинутись на сході Европи. Гельсінкську угоду підписали представники 33-ох европейських країн, Америки і Канади 1-го серпня 1975 року, зв'язавши тісно договори про безпеку і роззброєння з договорами про людські права, злуку родин, ширші права для журналістів та культурний і мистецький обмін.

Цікаво були почути з уст доповідачів, як багато вони знали про українську проблему, про імена українських дисидентів, їх ув'язнення та місця їх перебування. Також помітними були їх поради, як наша діяспора могла б допомогти в злагідненні долі цих в'язнів сумління та взагалі в скріпленні національних і людських прав в Україні.

Лин Давідсон підкреслила, що під час Мадридської Конференції відносно переведення у життя Гельсінкських угод про европейську безпеку і співпрацю члени Американської комісії представили та опублікували інформації про Українську Гельсінкську Групу та українських правозахисників, включаючи біографії 30-ох в'язнів, членів цієї групи.

Під час 44-тижневої конференції у Мадриді також декілька членів Української Групи дали свої зізнання, між ними: ген. Петро Григоренко, д-р Ніна Строката, Надія Світлична та Володимир Малинкович. Американська делеґація зголосила біля 150 порушень Совєтським Союзом Гельсінкських Угод включно з нападона Афганістан, здавленням робітничого руху в Польщі, релігійними й національними переслідуваннями в Україні, Латвії й в інших неросійських республіках, ограниченням дій західніх журналістів, забороною еміграції, чи злуки родин та здогадним вбивчим нападом на Папу Івана Павла II. Вона заявила, що хоч Конференція є знаменитим форумом, де такі порушення можна подавати до відома цілому світові та де Америка втішається цілковитою підтримкою всіх країн поза совєтським бльоком, то все ж таки остаточні рішення та офіційні повідолення можуть мати місце тільки за одноголосною згодою, тобто кожна країна має права „вето". Тому остаточні комунікати, зредаговані у формі дуже загальних фраз, на які кожна країна може погодитись, але пізніше може їх інтерпретувати на свій лад.

Катерина Фіцпатрік представила діяльність Американської Громадської Групи Сприяння Виконанню Гельсінкських угод. Вона також вказувала на те, що українці повинні більш активно впливати на своїх репрезентантів до стейтових і федеральних законодавчих палат і на уряд шляхом особистих зустрічів та листів, бо там рішається напрям закордонної політики.

Найцікавішою для присутніх виявилась доповідь Альвіна Капусти. Він - тут роджений син українських імігрантів з Північної Дакоти, професійний дипломат, який вже понад 30 років працює в Державному департаменті і був на різних становищах в Европі, Африці та Азії. Він плинно говорить по-українськи, по-російськи та володіє ще кількома іншими мовами й тому без труднощів може слідкувати за подіями в Совєтському Союзі, зокрема в Україні.

Він представив Гельсінкську угоду з точки зору совєтського уряду та підсовєтських народів. Совєтський уряд, твердив А. Капуста, панічно боїться захисників людських прав, згуртованих у Гельсінкських групах. Тому так скоро і жорстоко розправляється з ними, щоб їх вплив не поширився на решту населення. Не дивлячись на це, із п'яти груп (російської, української, литовської, вірменської та грузинської) тільки одна, російська, розв'язалась формально. Інші ще існують, хоч більшість їх членів перебуває на засланні. На їх місце приходять інші, часто безіменні члени, які продовжують працю. Він також описав релігійні переслідування, зокрема протестантських сект і греко-католицької церкви. Він також уважає, що українці в діяспорі багато говорять і нарікають один на одного, замість взяти участь у необхідній акції обзнайомлення інших з нашими проблемами, бажаннями й цілями.

Так, як це жиди роблять з голокостом, треба, щоб кожний з нас розголосив факти про Великий голод, чи інші кривди, заподіяні Україні та українцям у пресі, книжках, фільмах, радіо, телебаченні, у приватних зустрічах і прилюдних виступах. Така акція могла б бути ще більше успішна, якщо б її робити разом з іншими національними групами, які перебувають в подібній ситуації. На багатонаціональні репрезентації звертається більше уваги, і ми повинні це використати.

На закінчення панелю мгр В. Баранецький передав головні тези Української Гельсінкської Групи відносно заключного комунікату Мадридської Конференції. Члени цієї групи признають, що під час конференції дуже часто згадувалось про незавидну долю українського народу та про поодиноких правозахисників, але кінцевий комунікат обмежено до загальних постулятів і не згадано в ньому хоч би про одне порушення Заключного Акту Совєтським Союзом. Від часу підписання Гельсінкської Угоди в 1975 році західні держави пішли на далекосяжні, важливі й трагічні в наслідках поступки Совєтському Союзові, відділюючи конферецію про безпеку (роззброєння), яка саме тепер відбувається в Женеві та наступну сесію якої назначено на найближчий січень у Стокгольмі, від конференції про людські права, яку закінчено в Мадриді і наступну сесію якої заплянована щойно на травень 1985 року в Оттаві, Канада. Отже, совєти можуть безкарно і без розголосу розправитись жорстоко із правозахисниками так, як це вони тепер роблять в Україні, і це не матиме ніякого впливу на переговори в справі безпеки й роззброєння.

На цю тему розгорнулась широка і жвава дискусія, в якій брали участь багато із чисельно зібраних присутніх, між якими було чимало університетських професорів та знавців совєтських справ. Учасники дискусії здебільшого признавали, що розділення двох конференцій сталось по лінії бажань совєтського бльоку, все таки, на їх думку, Мадридська Конференція відіграла до деякої міри конструктивну ролю, бо винесла на міжнародний форум нестерпну поведінку урядів совєтського бльоку. Вони вважали, що Гельсінкські конференції, хоч не перфектні, але все таки вони до певної міри ефективні, й тому краще з ними, як без них.

Після закінчення доповідів присутні мали змогу далі обмінюватись думками на цю цікаву й важливу тему при товариській перекусці.

Український Інститут Америки в цьогорічному осінньому сезоні влаштовує інші лекції, доповіді панелі та історичні, політичні, літературні та мистецькі теми. Якщо б хтось не одержав календаря імпрез УІА, може звернутись на адресу: Ukrainian Institute of America 2 East 79th Street, New York, New York 10021; tel.: (212) 288-8660

Я почув, я відчув Україну

Танцюристи на фестивалі.

Кожної неділі зранку йдуть, а більше приїздять сюди святково одягнені люди.

У неділю, 13-го листопада, на великій площі біля української католицької церкви Успення Пречистої Діви Марії у Маямі готувалися до кожнорічного українського фестивалю.

Барвисті великі намети, різнокольорові прапорці, написи українською та англійською мовами, довжелезні дерев'яні столи з пирогами, варениками, смаженою ковбасою; писанки, глечики, надувні кульки та квіти, квіти, квіти.

Діти, дівчата та хлопці, чоловіки та літні жінки в українському національному вбранні та з усіх-усіх боків — українська мова.

Ось дівчата років 17-18 у розшитих українських сорочках та в... джинсових спідницях. Запитую їх чи говорять вони по-українськи? Відповідь: „А вжеж, ми ж українців!". Я слухав чудовий спів церковного хору, бачив на сцені українські танці... Я почув, я відчув Україну!

Леонід Гулянський

Д-Р ВІНСЕНТ ДЕВІТА, директор Крайового інституту для поборення хвороби рака, заявив кореспондентам, що ця хвороба зокрема рак легенів у жінок, подвоївся від 1979 до 1980 року, і ця хвороба буде головним спричинником смерти жінок в цьому і наступному роках. Речники інституту відмітили, що багато більше жінок розпочали курити цигарки, тоді коли відсоток чоловіків-курців постепенно мешнає.

РЕЧНИКИ ПЕНТАҐОНУ повідомили і рівночасно спростували раніші інформації про те, що ніби то сирійські літаки успішно перехопили в повітрі два американські джети Ф-14 і змусили їх звернути з курсу в напрямі моря. В інформації нічого не сказано чи сирійські ліатки відкривали вогонь по американських джетах. Пентаґон взагалі запаеречив, що така ситуація була і всі американські літаки успішно повернулися після виконання місії на поклад літаконосця, де вони стаціонують. Деякі західні держави висловили побоювання, що конфронтація між американськими і сирійськими літаками може довести до відкритої війни між ЗСА і Сирією, яка потім пошириться також на інші країни.

Заклик до земляків- рогатинців

Проминуло вже 22 роки, як ми, рогатинці, відбули свій перший З'їзд, на якому вирішили видати мемуарний збірник „Рогатинщина". Через різні перешкоди, незалежні від тодішнього Комітету та редакційної колегії, збірник „Рогатинщина" не появився. З кожним рокім ми старші та більш байдужі. Серед таких обставин знайшлися ентузіясти, що в 1977 році створили Ініціятивний комітет, який очолив сл. п. д-р Василь Вергун, адв. Роман Бабюк— містоголова Роман Крупка—секретар, та Зенон Машталір, Леся Саляк-Угрин—члени. Комітет зібрав певну кількість матеріялів, з яких частина вже оформлена до друку. Засягнено також інформації з друкарні, так що можна б вже приступати частинами до друку. Одна із преважливих проблем—це фінанси, яких Ініціятивний комітет не має, бо нічого ні від кого не перебрав, бо і не було що перебирати. Усі дотеперішні видатки покривали члени Комітету власними фондами.

Тепер, як бачите, справа рушена з мертвої точки та пішла вперід. Маючи матеріяли, звертаємось до вас, дорогі земляки, що насильно залишили нашу батьківщину і поселились у різних країнах вільного світу. Ми вивезли зі собою любов до тієї землі, де ми народились росли та виховувались. З нею пов'язані наші життєві спомини, що сьогодні, наче сон, пригадують нам нашу юність на рідних землях.

Мо лоде українське покоління, народжене поза кордонами батьківщини, не має уяви про наші рідні сторони, з яких походять їхні батьки. Вони дуже мало знають про красу, природу, підсоння та підземні багацтва тієї землі. Ми усі належимо вже до старшого покоління, то чи маємо право забрати зі собою у вічність усі ті відомості про рідні землі, які колись можуть бути цінні та потрібні для майбутнього історика?

Проєкт збірника вже був розісланий на відомі нам адреси ще за життя св. п. д-ра В. Вергуна в 1981 році.

Дорогі земляки-рогатинці за вами слово ми не звертались до вас за фінансами, не маючи підготовлених матеріялів. Тепер звертаємось до вас, бо щоб видати мемуарний збірник „Рогатинщина", потрібно фондів, а це преважлива справа. Від фінансів залежатиме об'єм, якість і редакційне оформлення збірника. Ми відкрили конто в Українській Православній Кредитівці „Рогатинщина". число конта 2414 в Ню Йорку: Ukrainian Orthodox Federal Credit Union P.O. Box 160, Cooper Station, New York, N. Y. 10003; tel. (212) 533-2980.

Усі чеки та перекази слід висилати на подану адресу і число конта. Перший склав Роман Крупка—200 долярів.

Роман Крупка

Успіхи української професіоналістки

Приємно почути про успіхи нашого нового професійного покоління, а ще приємніше, коли ця молода людина є з громади дописувача і нею можна попишатися та поділитися вісткою про неї з іншими українськими громадами, надіючись, що це у деякій мірі дасть поштовх, заохоту іншим молодим людям у дальшій праці над собою.

Такою молодою людиною в українській громаді у Лос Анджелесі, що добилася надзвичайного успіху, є Христя Обух, донька Ніни та Богдана Обухів, відомих і діяльних громадян цього міста.

Христя Обух

Христя Обух народилася в Чикаґо, але більшість свого молодого життя провела у теплій і соняшній Каліфорнії, що і віддзеркалилося у її соняшній, веселій і привітній вдачі.

Христя була членом української школи св. Миколая в Чикаґо, а пізніше—Школи Українознавства в Лод Анджелесі. Середню школу вона закінчила в Каліфорнії, була членом почесних товариств визначних учнів.

Пізніше вона закінчила каліфорнійський стейтовий університет Нортридж, де належала до географічної ради, була членом дівочого клюбу і закінчила дипломом бакалавра мистецтв. В цьому університеті вона плянує продовжувати навчання аж до одержання маґістерки.

Христя працює тепер в грошовій біржі Пасифік, вона виступала на телевізійному каналі 22, звітуючи на програмі про тенденції на біржі. Вона надіється дістати на цій біржі своє „крісло" вимріяне усіми людьми у фінансовому світі.

Слід ще згадати, що Христя Обух дуже добре володіє еспанською мовою; вже п'ять років добровільно присвячується праці пра американському Червоному Хресті; подорожувала та деякий час перебувала на Близькому Сході, головним чином в Ізраїлі; була і є активною в місцевій українській громаді, де вона тепер вчить дітей у суботній Школі Українознавства. Вона і вся її родина є членами Пластового Відділу Українського Народного Союзу. Громада гордиться її успіхами і бажає їй дальших успіхів у майбутньому.

А. Рудник

По Садаті...

(Закінчення зі ст. 2)

нання можливе, бо Ізраїль постійно заперечує всякі права палестинців, пропаґуючи ідею, що вони не окремий народ і що вже мають батьківщину в Йорданії, коли існування Ізраїля — це незаперечна дійсність!

В лютому 1983 року відбулася сесія Палестинської Визвольної Ради у Фез, де рівнож не відкинено проєкту президента Реґена і дано Арафатові тихцем „окей" на переговори,з тим одначе застереженням, що ПВО має діяти як партнер у переговорах і що палестинці матимуть нагоду виявити свою волю стосовно їх плітичного статусу. Арафат повисилав весною ц. р. послів до Єгипту, до Вашінґтону Абу Сатта, а сам почав розмови з королем Гуссейном про можливості переговорів для наладнання цілого близькосхідного питання.

Коли Арафат робив усі ці заходи, Беґін уперто мовчав, наче б не йшло про діло Ізраїля. Президент Реґен відмовився в цій ситуації переговорювати з представниками Арафата, щоб не наразитись світовому жидівству. І Арафат скомпромітувався. Щогірше, в результаті того „а ми не казали" — непримиримі до Ізраїля елементи у „Фатаг" і ПВО взяли верх. Першим виявом цього роздору між Арафатом і опозицією було замордування в Лісбоні у квітні цього року Арафатового посланника ідеї замирення Весама Сартаві. Члени його рідної „Фатаг" підняли виразно бунт проти свого дотеперішнього лідера. Бунтівників очолив полковник Абу Муса, визначний військовий лідер, випускник британської військової вищої школи. А Ассад поблагословив ребеліянтів, дав їм підмогу у зброї. Лиш частина „Фатаг" залишилась вірною Арафатові. Ребеліянти виявились сильнішими. Палестинець пішов проти палестинця — брат на брата. Коли пишу ці рядки, сили, льояльні до Арафата, перебувають у безнадійному становищі, оточені в Тріполі.

Арафат — „терорист"; Петлюра — „погромщик".. Але ніхто не згадує про те, що робив Беґін у перших роках боротьби Ізраїля за встановлення держави. Всякі червоні бригади й інші анархістичні терористичні банди придали погане ім'я тероризмові. А тероризм став чи не одинокою зброєю визвольних рухів проти насилля потужних загарбників: тероризм ірляндців у північній Ірляндії, тероризм басків чи тероризм вірмен годі ідентифікувати з актами терору італійських чи німецьких анархістів. Останніми роками ПВО прчпинила такого роду акції без сумніву в намаганні досягти політичну розв'язку близько-східнього питання. Але Ізраїль далі дає Арафатовій ПВО ярлик „тероризму", щоб унеможливити переговори і досягнення якогось замирення, бо політика нинішнього уряду Ізраїля наставлена на „чим гірше — тим краще", рахуючи на те, що Ізраїль у результаті анексує останки Палестини і випре решту палестинців із їхніх земель.

В нашій пресі можна, на жаль, подибати теж такого роду кривдячі визвольний палестинський рух імення, як „терористи", яким клеймиться більшістю засобів масової інформації Арафата і ПВО. Ми теж маємо в своєму минулому подібні акти, як замахи на Собінського чи Пєрацького, горіючі панські стирти в 1930 році, горіючі села мазурських колоністів у 1944 році. Я не хочу виправдувати такі акти терору, як останні самогубні атаки на мирні пости американських та французьких збройних сил у Бейруті. Це акти фанатиків, які годі виправдати патріотичними інтенціями їх виконавців. Але змішувати такого роду дії з діяльністю Арафата — це насправді нечесно.

І Ізраїль і Америка заплатять колись за те, що відкинули простягнену до замирення руку Арафата. На зміну Арафата прийдуть на Близькому Сході такі непримиримі сили, які,вповні зневірені в інтенції Заходу причинитись до якоїсь справедливої для всіх сторін політичної розв'язки близько-східнього питання, розпалять вогонь ненависти між воюючими сторонами до таких висот, що навіть погрози нуклеарної зброї його не зуміють погасити. А Кремль тільки на те жде...

Садат — це була велика людина, яка змагала до того, щоб погасити той вогонь, який розгоряється щораз то сильнішим полум'ям на Близькому Сході. І його знищили ті сили, які зневірились, що мирними засобами можна досягти чогось на тому терені. Упадок Арафата — це наступна жертва цієї непримиримости головного актора, відповідального за ситуацію в цьому вогнищі неспокою у світі. Тому треба жаліти, на мою думку, за Арафатом так,як світ болів після втрати великого миротворця — Садата.

Презентація „Хроніки пансіонів ім. Івана Франка"

У неділю, 6-го листопада ц. р., в пансіоні ім. Івана Франка в Міссісаґа відбулася врочиста презентація нововиданої „Хроніки пансіонів ім. Івана Франка", 1963-1983, яка вийшла заходами дирекції пансіонів ім. Івана Франка при співучасті Мистецького Клюбу Пансіонів та фінансовій підтримці програми „Нові горизонти".

Презентацію відкрила директор Євгенія Пастернак, промотор книжки, представляючи обставини й причини, у зв'язку з якими вона сама, а відтак ґурт людей взялися за це важке і коштовне діло. Є. Пастернак, вказуючи на найважнішу причину появи книжки, підкреслила факт, що спосіб, в який ми дбаємо про своїх старших, є показником високої культури нашого суспільства, нашого народу, а видана книжка є сконденсованим доказом цього. Є. Пастернак подякувала всім, що спричинилися до видання книжки.

Слово перейшло до п-і Винників, секретаря Товариства Український Дім для Старших та голови Мистецького Клюбу пансіонів, яка розказала про історію писання книжки.

По тім працівники пансіонів Марія Кебало і Роман Раделицький висловилися про книжку. Вони сказали, що книжка є завершенням великого діла. Зібраний в ній матеріял збережений для сучасників, а тим більше для наших нащадків. Праця, вкладена в будову і дію пансіонів та завершення видання книжки свідчить про велику любов до батьківщини, турботу за свій народ і культ доброї роботи. З огляду на ці прикмети, „Хроніка" стає амбасадором наших досягнень як нації.

Студент Т. Міщук, який працює в пансіоні вже шість років, висловив свої думки про доконане діло, сказавши, чим є Пансіон та книжка в його відчуттях. Відтак студенти, працівники пансіонів, проспівали пісню „Стоїть гора високая" і припняли присутнім по квітці.

Закінченням офіційної частини презентації „Хроніки" було обдаровування нововиданою книжкою заслужених осіб. Після того всі були запрошені на чайне прийняття.

Численні присутні мали змогу познайомитися з виставкою, присвяченою „Хроніці", влаштованою Романом Раделицьким. В тому часі можна було також оглядати приміщення Пансіону.

Для повнішого образу події належиться декілька слів самій „Хроніці". Матеріял, зібраний директором Євгенією Пастернак, оформлений Романом Раделицьким, виданий під редакцією колегії у складі: Д. Винників, Є. Пастернак, Р. Раделицький, Т. Тонкович і М. Кебало, обіймає 350 великого формату сторінок друку, разом з численними чорнобілими і кольоровими фотографіями. Вдале мистецьке оформлення книжки, висока якість паперу і друку, естетична тверда окладинка з витисненим золотим заголовком спричинюють, що „Хроніка" надається також і на подарунок.

Фотографії та листи визначних представників канадських урядів, на чолі з прем'єром Канади П. Е. Трудо та генеральним губернатором Канади Едвардом Шраєром, свідчать, що пансіони мають значення не лише в стисло українському, але й в канадському маштабах. Англійський матеріял—коментарі англомовної преси, фотографії офіційних листів, поміщено окремо при кінці книжки. Поміщено також і виказ меценатів і жертводавців пансіонів, без жертвенности яких неможливо було б створення пансіонів і видання „Хроніки".

Ко ли призадуматися над значенням видання „Хроніки", думка летить на Підляшшя, де інспіраторка цієї книжки починала свою працю. І родяться порівняння, рефлекції. В другій половині XIX століття, розуміючи заклик страждаючого Підляшшя, йде там до вчительської праці визначний, але ще тоді ширше невідомий письменник Іван Нечуй-Левицький та інші. У важких умовах вони віддали частину свого життя в праці для народу і їх приклад є і буде відомий завдяки друкованому слову. Це і є незамінима вартість „Хроніки".

Марія Кебало

• РОЗШУКИ •

ПОШУКУЮ
п. ВОЛОДИМИРА ОСИПОВА (ОСИПІВ)
нар. 1920 р. в с. Лисиці, пов. Станиславів. Хто знав би про нього, або він сам, прошу повідомити на адресу:
IVAN FEDIV
143 W. Second Street
Clifton, N.J. 07011
Тел.: (201) 772-4117
Маю листа від брата.

• РІЗНЕ •

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА,
3-го ГРУДНЯ 1983 р.

Амстердам, Н. Й. Річні загальні збори Т-ва ім. Ів. Франка 266-ий Відд., о год. 7:30 веч. в домі Укр.-Амер. Горож. Клюбу при 3-5 Теллер вул. На порядку: вибір Управи на 1984 р. Проситься чл. прибути на збори. — С. Когут, предс., М. Кривулич, скарб., В. Варшона, секр.